



VOL. LXVI.

No. 9

# SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK  
AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

## OBSAH:

Jar. Vrchlický: Česká ballada. — J. Č.: Sokolské credo. — Geo. Washington (cut). — Dvojice nesmrtelných. — Abraham Lincoln (cut). — Kar. Prchal: Lvi silou, vzletem sokolím (dokončení). — Jos. Čermák: O všelízem a trochu také o nás. — Vojan: Problém 2. a 3. generace. — Kar. Hudec: Karlova universita. — Zprávy organizační: Předsednictvo AOS. — Fin. výkaz za leden. — Náčelnictvo AOS. — Ú. Vzděl. Sbor AOS. — Župa Střední. — Župa Východní. — Župa Západní. — Župa Severovýchodní. — Adresář obce a žup. — Jarka Jelínek: Tělocvičná hlídka.

FEBRUARY 1945

Office: 2348 Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Entered as Second Class matter May 23, 1929, at Post Office at Berwyn, Ill., under the Act of March 3, 1879.



# Sokol Americký

Official Organ of the American Sokol Union.

Vychází 15. každého měsíce v Berwyn, Illinois.

Pořadatel: Editor:

JARKA KOŠAŘ  
3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Výpravčí: LAD MEJDRICH  
2348 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny, a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevracejí a neschovávají déle nežli od čísla do čísla.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlovší se člen sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ke které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy s adresami oznamuje jednatel aneb účetní jednoty jednatel Předsednictva a též výpravčímu každý měsíc.

## Úřadovna Předsednictva A. O. S.

VÁCLAV KONEČNÝ, jednatel

(Úřaduje od 9 hod. ráno do 4 hod. odpo.)

2345 So. Kedzie Ave.,

Tel. Rockwell 5085

Chicago, Ill.

KAREL M. PRCHAL,  
starosta,

2419 S. Scoville Ave.,  
Berwyn, Ill.

JARKA JELÍNEK,  
náčelník,

1412 W. 18th St.,  
Chicago, Ill.

KATA DANKO,  
náčelnice,

4955 Henderson Ave.,  
Chicago, Ill.

JOSEF FALTA,  
pokladník,

3404 W. 26th St.,  
Chicago, Ill.

JAR. J. ZMRHAL,  
předseda Ústř. Vzděl. Sboru,

4301 W. Cullerton St.,  
Chicago, Ill.

JARKA KOŠAŘ,  
vzdělavatel Ústř. Vzděl. Sboru,  
3122 S. Clinton Ave.,  
Berwyn, Ill.

## ČESKÁ BALLADA.

Plán u Lipan se halí v stín a mrak,  
a všady, všady krev, kam padne zrak.  
A všady, kam jen hledneš do kola,  
tam bohatýrská leží mrtvola.  
A kdo tu leží, to je český lid,  
jenž českým pánem zrubán tu a zbit.  
A v plášti stínů jede divný host  
přes tichou pláň, zpod hledí civí kost.  
A pod okrajem pláště čouhá hnát;  
to jede Smrt, kam její míří chvat?  
Jak černý rytíř jede, obzor mhou  
kde ukončen, tam stává jízdu svou.  
Šer pohltil ji, křídlem lehkých par  
se nad vypráhlý vznáší suchopar.  
A jak se blíží stínem k nebesům,  
jí ustupuje z cesty hvězdný tlum.  
A jak se blíží zticha ku ráji,  
andělské sbory před ní zmikají.  
A před Bohem když stojí, velký stín  
jak v slunci žeh by padnul ze hlubin.  
"Slyš Pane světa," dí ten divný host,  
"té honby světem, vraždění mám dost!  
Jsem zvyklá kosit vojů volný šik,  
kde zápasníku cizím zápasník.  
To ptej se bojiš' v světa kruhu všech,  
kde lidská tekla krev a úpěl vzdech.  
Však bratr aby bratru vrahem byl,  
věz, k tomu ani Smrt dost nemá sil.  
Dost práce mé — klid buď má odměna,  
jsem bratrovraždou, Pane, znavena!"  
Však z mraků zazněl hromný, děsný hlas,  
až celý prostor v hlubinách se třás'.  
— Dál za tvou prací! Nesmíš klidu mít,  
neb dokud člověk šelmou, musíš žít.  
Až bratr bude bratru věrný druh,  
až podmaní si láska světa kruh.  
Až v Čechách bude záští, svárů mň  
a lásky víc, pak řeknu tobě: Zhyň!  
Pak zazní hudba vítězná mých sfér! —  
"Tož pout' má věčná!" děla, mizíc v šer . . .  
Jaroslav Vrchlický.

## SOKOLSKÉ KREDO.

Motto: Česká hlava stěnu prorazí!

Havlíček.

Když hvězdy hasnou v temné noci,  
a ve dne za mraky nám sluneční svit zmráá;  
když tápem temnotou, když úzkost srdce  
svírá,  
když zdá se, že jsme sami bez pomoci;  
když dílo dobré pod rukou nám hyne,  
a jenom smrt a zkáza vznětům našim kyne:  
Mý v dobro krásno věřit nepřestanem',  
my přece k činům smělym, velkým  
vstanem'!  
Byť jenom na Golgatě Pravda vítězila,  
a ze všeho nám pouze naděj slabá zbyla:  
Nám souzeno je přec dobrými být,  
i v bouři, strastech vždy za cílem jít,  
náš úděl nebát se a vítězit!

# SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

Ročník LXVI.

Berwyn, Ill., únor 1945.

Číslo 9.



GEORGE WASHINGTON  
narozen 22. února 1732.



## DVOJICE NESMRTELNÝCH.

V MĚSÍCI únoru každý uvědomělý Američan a veškeren americký tisk s radiovými rozhlasly vzpomíná nesmrtelných velikánů v dějinách Spojených Států — Jiřího Washingtona a Abrahama Lincolna.

Veřejné školy, ústavy, banky, vlastenecké spolky, městské a vládní úřadovny v den narozenin Lincolna a Washingtona projevují vzpomínku a úctu k mužům, kteří svými skvělými vlastnostmi, obětavostí a láskou, moudrým a prozřavým vedením stali se tvůrci mocného státu a učinili americký národ jedním z nejzávažnějších a nejvlivnějších na forum světových událostí.

Nevyčerpatelné zdroje přírodní, jak rovněž i finanční dávají možnost Spojeným Státům před ostatními velmocemi, že mohou financovati i ty nejtětší a nejnákladnější problémy, jak dnes vidíme v nynější světové válce, k jejímuž vítěznému skončení plynou biliony amerických peněz na válečné úsilí.

Porovnáme-li dějiny americké s dějinami českými, tu vidíme jakousi obdobnost velkých mužů amerických s českými: Washington jako bojovník za osvobození lidu amerického, kolonistů z područí anglického, svým věhlasem válečnickým a prozřavostí jak dovedl se špatně vyzbrojenou a nevyvíčenou armádu dobrovolníků čeliti proti dobře vyzbrojené armádě anglické — to mimoděk připomíná nám též Jana Žižku, který rovněž za očistou nejen Husova učení, ale i rovněž za vymanění se českého lidu z nadvlády německých tyranů, shromáždil davy drobného českého lidu a dovedl je zkázniti tak, že poráželi napořád mnohonásobnou přesilu nepřátel. Vítězství jeho jsou nesčetná a jen málokterí válečníci světových dějin mohou být Žižkovi stavěni po bok.

V mnohých případech důvtip a pohotovost Washingtonova, když ocitnul se v nebezpečném postavení, zachránily jeho armádu před porážkou a změnily nebezpečnou situaci v úplné vítězství.

Washington prokázal neocenitelné služby republice severoamerické jako vojin i jako potomní president Spoj. Států. Jen jeho nezlomné vůli, bezpříkladné vytrvalosti a pevnému charakteru, který ani nízkým osočováním nedal se odvrátiti od konání povinnosti, měl národ americký co děkovati, že v těžkém boji s mocnou Anglií hned na samém počátku nepodleh. Bylo mu věsti boj nejenom s mocným nepřitelem, ale i s nesčetnými nepřáteli domácími, kteří ne-

přestávali strojiti mu nástrahy — leč Washington nezoufal — vytrval až zvítězil.

Jako president ujal se vlády nad mladou republikou, za poměrů velmi neutěšených. Finanční stav země byl prabídny, každý krok vlády stěžován byl zuřivou oposicí, zápletky s velmocemi evropskými střídaly se s jitřením domácím, ku kterému zavdávaly podnět hlavně neuspořádané poměry — leč Washington pevnou rukou zavedl pořádek a za poměrně krátkou dobu dovedl americký národ na dráhu, po níž ubíral se rychle k netušené moci a báječnému blahobytu.

Národ americký věčně vzpomíná neocenitelných zásluh Jiřího Washingtona jako neohroženého bojovníka za svobodu a jako prvního presidenta Spoj. Států a vším právem nazývá ho "Otcem vlasti".

\* \* \*

Vedle Washingtona národ americký uctívá památku vzácného muže z lidu, selfsmena, osvoboditele a presidenta Abrahama Lincolna, jehož život a snažení slouží za příklad americké mládeži. Ve stísněných poměrech, v nichž od svého mládí žil a nemaje příležitosti ku sebevzdělání, svým houževnatým příčiněním začal se sám pomoci kněh vzdělávati, až dospěl tak daleko, že mohl se vyšinouti na význačné místo jako právník a zástupce lidu na politickém kolbišti.

Tak jako náš Tomáš Masaryk z kovářského učně úsilovným vzděláním ocitnul se na katedře universitní a svým širokým rozhledem a vědomostmi stal se vůdčím duchem československého odboje proti schátralému Rakousku a po vítězném skončení boje stal se prvním presidentem republiky československé — tak i Lincoln jako zastánce rovného práva a svobody všech občanů, nevyjímaje ani černé otroky, dostoupil na prestol presidenta Spojených Států.

V občanské válce Severu proti Jihu řídil osudy republiky s prozřavostí jemu vlastní do konečného vítězství a zachránil celistvost její, dav všem občanům bez rozdílu stejnou svobodu lidskou.

Avšak vítězství svého šlechtěného ducha musel zaplatiti vlastním životem svým, byv úkladně zavražděn fanatickým zastáncem jižních otrokářů.

V Lincolnovi vidí národ americký jednoho z největších synů vedle Washingtona a památná řeč Lincolnova nad pomníkem padlých obhájců svobody v Gettysburgu stala se svým hlubokým pojetím neocenitelným dokladem mužného charakteru a



Abraham Lincoln,  
narozen 12. února 1809.

velikého ducha Abrahama Lincolna!

Adresu tu jako historickou památku zde uvádíme:

Lincoln's Gettysburg address.  
(November 19, 1863.)

Fourscore and seven years ago our fathers brought forth upon this continent a new nation, conceived in liberty and

Karel M. Prchal:

### LVÍ SILOU, VZLETEM SOKOLÍM!

K sokolskému jubileu. (Dokončení.)

Tak jako strom musí být zaléván, jeho kořeny vytrvale okopávány a jeho koruna čistěna od hmyzu škodlivého, tak musí být pečováno o ideu. Ti, kdož ji představují, musí mít své oči stále do předu upřeny, musí umět naslouchat větrům a přizpůsobovat se vývojovému zákonu světa.

Po devadesátých letech nastal takový čas: svět se měnil a sociální ideje přicházely, aby zúrodnily svět. I tady v Americe nastal takový čas. Zatím co prvotní, modré, jednoty představovaly starší, usedlejší živel, mnozí sokolsky myslící mužové toužili po hnutí, které by více odpovídalo pokrokové přítomnosti. To byl základ sokolské župy Fuegner-Tyršovy, která vzala svůj vznik v Sokole Slávském a

dedicated to the proposition that all men are created equal. Now we are engaged in a great civil war, testing whether that nation, or any nation so conceived and so dedicated, can long endure. We are met on a great battlefield of that war.

We have come to dedicate a portion of that field as a final resting-place for those who here gave their lives that that nation might live. It is altogether fitting and proper that we should do this. But in a larger sense we cannot dedicate, we cannot consecrate, we cannot hallow this ground.

The brave men, living and dead, who struggled here, have consecrated it far above our poor power to add or detract. The world will little note, or long remember, what we say here; but it can never forget what they did here. It is for us, the living, rather to be dedicated here to the unfinished work which they who fought here have thus far so nobly advanced. It is rather for us to be here dedicated to the great task remaining before us, that from these honored dead we take increased devotion to that cause for which they gave the last full measure of devotion; that we here highly resolve that these dead shall not have died in vain; that this nation, under God, shall have a new birth of freedom, and that government of the people, by the people, and for the people, shall not perish from the earth.

v r. 1897 se zorganizovala v hnutí "červených", v župu Fuegner-Tyršovu. Na východě projevovalo se toto myšlení ještě výrazněji založením Dělnického Sokola v New Yorku, který se měl čile k životu a vykonal dobře své poslání v prostředí sociálně i geograficky bližším staré Evropě. Obě nové skupiny vytvořily si také vlastní orgány tiskové a zavedly s původní jednotou.

Už v r. 1917 došlo však k sjednocení modrých a červených. Byl to ostatně přirozený vývoj. Nebylo sporů ideových, nebylo ani sporů osobních mezi oběma tábory. Pokles přicházející emigrace, který se již za první války tak mocně projevil, stal se prvním výstražným signálem a va-

roval oba tábory, volal je do houfu a k sjednocení. Prokázalo se poznovu, že sokolství sjednocuje, soustřed'uje, protože jeho metodou nepřestala nikdy být demokratická spolupráce. Tak byla vytvořena jednotná Americká Obec Sokolská.

Toto sjednocení bylo čin nad jiné št'astný a důležitý. Vedlo totiž ve svých důsledcích k dalšímu významnému kroku. Československo, stát dvou bratrských větví sjednocených v boji i v míru vytvořil předpoklad sjednocení slovenského i českého sokolství v technický Svaz československého sokolstva v Americe, k němuž došlo v r. 1921, aby bylo znovu prokázáno, že američtí Čechoslováci stojí na vysoké mravní výši jako ušlechtilá emigrace z vlasti Tomáše Garrigue Masaryka, Milana R. Štefánika a Dr. Eduarda Beneše.

Jsmo hrdí na to, že sokolství ve svém celku nikdy ani na půdě Spojených států nepřestalo být **hnutím**, že bylo odosobněno od zájmu jednotlivců, sloužilo celé větvi, jejím prostřednictvím pak vši naši vlasti americké. Vzpomínáme proto osmdesátí let své sokolské činnosti ve Spojených státech s vědomím, že to byla Tyršova idea, která české a potom i slovenské Americe dala vyšší kulturní i mravní touhy a vysoké cíle. Jen tak se sokolské hnutí mohlo státí jádrem, kolem kterého se soustřed'oval všechny náš národní život.

Nikdy však jsme nebyli nenávistnými nacionály. Trvali jsme na toleranci, v níž jsme chápali nutný předpoklad rozkvětu své nové vlasti. Proto byla naše svobodomyslnost snášenlivá jako náš americký patriotism. A vyvolává to právě v těchto dnech upřímný podiv, dočítá-li se čtenář sokolské historie, jak naši sokolští bratři v Jednotě St. Louis zúčastnili se slavnostního otevření síně německých turnerů, jak v počátcích cvičili v německé turnerské síni, dokonce pod německým cvičitelem.

Jak to bylo možno? Tehdy americká svoboda měla mohutný mravní vliv i na německý lid ve Spojených státech. Teprve po r. 1871, když železný kancléř Bis-

marck sjednotil Němce a dal jim ideál vyjádřený smyslem hymny "Deutschland ueber Alles," počali se Němci nacionalismem násilné povahy vyřazovat z amerického společenství. Dnes už by taková spolupráce možna nebyla. A jsme hrdí na to, že je to zase sokolství, které tvoří páteř protigermánského boje v českých a slovenských řadách.

Také naše svobodomyslnost byla tvořivá. Měli jsme sokolskou, tedy svou vlastní svobodomyslnost. Nebořila falešné chrámy cizí, ale stavěla chrám bohu pravé krásy a pravdy. Nebyli jsme rvaví a urážliví, neseměšňovali jsme žádné přesvědčení, ale snažili jsme se prokázat, že svobody, kterou nám naše nová vlast dala, dovedeme užiti pro své i její dobro.

Proto jsme se stávali jádrem, kolem něhož se soustřed'oval náš národní život.

Kolik krásného úsilí věnovalo sokolstvo jen budování svých vlastních stánků, jak se učilo obětavosti, smyslu pro celek a poctivému hospodaření pro něj! Počalo to zase v St. Louisu, kde v r. 1894 se naši zvěčnělí bratři postarali o **první sokolský stánek**. Sokolská síň stala se potom živým úlem, k němuž směřovaly jejich snahy a kde to šumělo ruchem a životem. Už v r. 1902 zařídili si st. louišti svůj **Dramatický odbor**.

Bylot' divadlo od časů Thámových a Tylových jednou z mocných vzpruh národního života. Probouzelo lásku k jazyku, k národu a jeho dějinám a zdvihalo mravnost všeho našeho lidu v Americe. Snad žádný jiný národ nevděčí divadlu tolik jako my Čechové od časů svého národního probuzení. A lásku k divadlu přenesli jsme i do Ameriky a do svých sokolských sborů.

V r. 1903, rok po založení odboru dramatického, zakládají st.-louišti **Odbor pěvecký**. "Zpěvem k srdci, srdcem k vlasti!" Mužský sbor byl vždycky pýchou našeho pěveckého umění, na poli mužského zpěvu sborového získal náš národ největších úspěchů v závodech světových. Americké sokolstvo brzy vytušilo,

že mužský i smíšený sbor pěvecký je výbornou součástí národní výchovy. A tak, co počalo v St. Louis v r. 1903, šlo všemi většími sokolskými jednotami: tvořily se pěvecké odbory, počalo se zpívat.

**Sokol nezapomínal ani na budoucnost, na své děti.** Již v r. 1903 založili si v St. Louisu Tělocvičnou školu sokolskou pro výcvik svého dětského dorostu, svých káňat. Ozývají-li se naše sokolovny i v těchto válečných dobách radostným jásotem a ruchem dětským, je to zásluhou těch bratří, kteří si v počátcích tohoto století uvědomili, že ve svých dětech je národ věčný, jako ve svých dětech umírá. A tělocvičné úsilí brzy přešlo na školské pole vůbec. Česká píseň národní, znalost čtení, řeči a psaní, znalosti historie stala se předmětem výchovné a školské péče.

Ale podnět y vycházející ze Sokola nebyly tím vyčerpány. Sokolské jednoty počaly zakládat své knihovny, shromažďovat do nich nejen sokolskou, ale všechnu literární a vědeckou tvorbu českou, jako se slovenské jednoty staraly o četbu a tvorbu slovenskou. Tak právě St. Louis se mohl pochlubit knihovnou o 620 svazcích i hojným počtem zanícených čtenářů. A zase: snad nebylo po Spojených Státech jednoty, která by na tento mohutný zdroj vzdělání zapomínala.

Když v r. 1902 zavítal Jan Kubelík do St. Louisu, uvítali ho tamní sokolové stejně radostně jako nedlouho po tom Mistra Kociána. Jejich zápisky pak uvádějí, že 8. listopadu 1903 pořádala tamní sokolská jednota přednášku o Bílé Hoře a jejich následcích, a když potom proslulý profesor B. Šimek z Iowa City zavítal do jejich města, pozvali ho bratří na přednášku do své sokolovny. Nebyli ve svém počínání sami. **Čilý přednáškový ruch** byl podněcován všemi jednotami a stejně přední američtí krajané jako vzácní hosté ze staré domoviny byli zváni do jejich středu.

A tak vedle tělocviku, který stál na čele činnosti všech sokolských jednot, bylo to divadlo, činnost pěvecká, české

a tělovýchovné školství, knihovny a přednášky, které se soustředily kolem sokolských jednot, aby zdvihaly duchovní i mravní úroveň českého lidu. Sokolská idea se stala koncentrací, soustředěním našeho národního úsilí ve Spojených státech amerických, zachraňovala a vysoko zdvihala naši národní úroveň mezi ostatními národy v této zemi. Jestliže se za první světové války ukázal český lid spojený se slovenským pokrokovým lidem v Americe jako mohutná společná síla, mělo na tom sokolství veliké zásluhy. Neboť k té maturitě a dospělosti nenarodil se československý lid přes noc. K tomu bylo třeba mnoho práce, mnoho lásky a obětavosti celých generací. A že se tak mohlo stát, o to má naše sokolské hnutí krásný podíl.

Všimnete-li si doby, ve které se vzdělávací práci sokolské nejlépe dařilo, shledáte, že to bylo od let devadesátých minulého století až do první války světové. Potom počal všechn náš národní život a tedy i činnost přednášková ochabovat. Přistěhovalci stárnou a přizpůsobují se Americe, svému okolí, noví přestávají přicházet. A pokolení tady narozená mají už své kořeny v této zemi, vrůstají do ní a žijí z ní. Byla-li však nějaká idea, jejíž prameny netryskaly z americké půdy, z nichž však se mládež tady narozená přece jen napájela jako ze studánky vody živé, bylo to sokolství, byly to naše jednoty, které ji k těm pramenům přiváděly a zachraňovaly ji pro Tyršovo sokolství i pro české čtení.

Že se to Sokolstvu podařilo ze všech institucí nejlépe, o to má zásluhu nejen povaha tělocviku, který svou energetickou stránkou mládež přitahuje, ale také ta skutečnost, že se naše jednoty snažily **podávat tělocvik i tělovýchovu metodicky.** Pořádali jsme nejen cvičitelské kursy pro mládež tu narozenou, ale byli jsme snad jedinou institucí, která si své **odborně vzdělané cvičitele** povolávala ze staré vlasti. To už nebyly kotrmelce, jak mnozí nerozumní lidé tělovýchovu zvali, to byla

tělovýchova podle programu a plánu, rozumná, metodická, vědecká. Bylo to oceněno nejen našimi bratřími po Spojených Státech, ale namnoze i Američany, kteří si naše nejlepší cvičitele povolávali za učitele tělocviku na své školy. Americká Amerika si počala uvědomovat skvělé hodnoty sokolské tělovýchovy, a tak jsme přispívali i k poznání vynikajících vlastností a hodnot svého národa ve staré vlasti. **Veřejná sokolská cvičení v místních jednotách, krajové, župní slety sokolské všude po celoamerických státech Americké Obce Sokolské,** to vše byl svědectvím velkých úspěchů československého Sokolstva, jež se tak zasloužilo o svou starou vlast jako se zasloužovalo o svou vlast novou.

Respekt, s jakým se o Čechoslovácích počalo mluvit v amerických kruzích, vyrůstal z poznání, že jsme národem vyšší úrovně, národem, který umí nejen pracovat, ale ještě cosi mnohem významnějšího: **národem, který umí spolupracovat.** Demokratickým národem, neboť schopnost spolupráce je nejvyšším demokratickým uměním.

Národy a lidé nižší úrovně se umějí znamenitě hašteřit, hádat, rvát mezi sebou navzájem, pomlouvat se, hanobit a bořit, co jiní, dobří lidé budovali. Lidé nižší úrovně dovedou nikoli k spolupráci shromažďovat, ale ze žárlivosti od práce odhánět. Ti nenávidí vzdělání, demagogicky lichotí a na lichotky chytají hejly i hejlice; nejde jim o ideu, ale o sebe a svou slávu. Jako vlci v rouše beránčím veřeli se lidé tohoto druhu leckde i do našich sokolských jednot. Přicházeli s úsměvy a chlubnými plicemi, přicházeli se sliby a mnohými sladkými řečmi, aby ve vhodné chvíli počali své rozvratné dílo, zanášeli do sokolských jednot své spory a zápasy, které se přičily sokolské ideji. Neboť tito lidé nikdy nevěřili, že Sokol je tu pro národ, pro velkou ideu bratrství. Naopak, byli přesvědčeni, že Sokol je tu pro ně. Žádná ideja, ale obyčejný žebřík, po kterém se došplhají ke své slávě.

Tam, kde se ujalo toto nesokolské jášství, nastal rozklad a úpadek, často dokonce smrt sokolské ideje.

Sokolství, to je koncentrace, soustředění, obětavost pro celek, jak si ji přál Dr. Tyrš, když v r. 1870 napsal svá slavná slova: sokolským ideálem je muž či žena, kterým "**osobnost není nic a celek vše!**" Potvrzují tady skutečnost, že mezi ženami smysl pro spolupráci byl vždycky vyšší, než mezi muži, a že tedy ženy projevily vyšší mravní hodnoty než mnozí muži i v sokolských řadách.

Ovšem, ani sokolové nebyli anděli, pouze lidmi s dobrými nebo zlými vlastnostmi. A tak se povaha českého člověka projevila již v prvních létech jednoty Sokol v St. Louis. Malí lidé sáhali po veliké věci i tam. Rozvratníci a sobci, kteří chtěli, aby Sokol sloužil jejich diktátorským choutkám. Jednota St. Louis pochlubila se sice velmi brzy veřejným cvičením ještě v r. 1865, ale nedlouho na to počal již červ závideti hlodat v sokolské duši, a vlci, kteří se v rouše beránčím vloudili do jednoty, otrávilí sladkým jedem žárlivosti a osobností slávychtivosti duši jejího členstva. Tak se stalo, že jednota upadla a byla teprve v r. 1871 obnovena na dva roky, dokud ji podruhé nezničili rozkladní živlové. Tehdy si dokonce po smutně proslulém českém zvyku založili svůj "trucsbor". **Ale na konec zvítězil zdravý smysl pro jednotu a sokolskou myšlenku a jednota nastoupila krásná léta své ušlechtilé a tvůrčí činnosti.**

I v této otázce stal se St. Louis představitelem celé české Ameriky. Přes všechny rozvratné a nesokolské elementy, které se pod prapory sokolské vloudily, vítězilo sokolství jako mocná a zdravá myšlenka nad malostí a rozvratností, rostlo vždy výše a konalo tak své poslání lépe a lépe. Toto vítězství sokolské ideje nad všemi rozvratníky a nepřáteli zdravého lidství i radostného češství bylo i je svědectvím její mravní síly a zárukou jejího trvání v budoucnosti. Byla to nejurodnější ideja, již český národ své Americe dal.

Zdvihala zdraví našeho lidu a jeho mládež, učila nás všechny sokolsky myslit i jednat a dávala tím nové vlasti americké dar ideálů, po kterých i ona ve svých největších osobnostech toužila.

Vypěstlost či nedospělost národních větví v Americe lze oceňovat podle jejich schopnosti organizační. Větve nedospělé mají charakter nemyslicích dětí, které utrácení a promarnění svou sílu bez užítku pro sebe i pro národní celek. Nemají ani program ani plánu, nedovedou svou energii organisovat a sjednotit k většímu a významnějšímu cíli. Jsou roztrženy na spousty drobných a bezvýznamných skupin, které jedna druhé překážejí.

sky na sebe pokřikují a nejsou schopny skutečně užitečného díla.

Jakou cenu mohou mít pro civilisaci této americké vlasti?

Nikdo k nim nemá úcty, nikdo si jich neváží, vážně je neoceňuje právě tak, jako nikdo vážně neoceňuje skupinky skotačících dětí. Dává jim sice každý svobodu, aby se vyhlomozily, vykřičely a vydováděly, ale počítat s nimi při vážné práci?

Byly to naše **národní podpůrné jednoty**, které se vyzuly z dětských střevočků a počaly se organisovat k vážné práci sociálně hospodářského rázu. Proces jejich sjednocování je dokladem jejich smyslu pro udržení se v budoucnosti. Neboť právě v hospodářském podnikání se každé tříštění nejvíce trestá. Tak na konec dojde k jejich úplnému sjednocení, budou-li se chtít zachovat.

Národní větve rozbitá a roztržena na spoustu spolků a společků se podobá mělké vodě, rozběhlé do bažin a loužiček. Ta neživí na svých mělčinách užitečné vodní ptactvo, nenese lodi ani neláká rybáře. Jen žáby na nich skřehotají a pořádají své žabácké zápasy.

To byla právě zásluha sokolské ideje. Protože byla sama hluboká, vytvořila také hluboké vody, živila silné ideje, které

lákaly jednotlivce i celé zástupy do společného hnutí a organisovala je k užitečnému cíli, kterým prokazovala svou užitečnost a význam pro všecku národní společnost. Kolem tohoto hnutí nemohl americký národ chodit jako kolem klubek a klubíček hrajících si dětí. Poznal v něm muže a ženy, poznal jeho hloubku a uznal a respektoval brzy jeho obecnou důležitost.

Byly, pravda, také silné ideje povahy negativní. Žily však příliš svým popíráním nebo dokonce svou činností bořivou. Proto žily jen tak dlouho, pokud veřejnost nepochopila, že v takové negaci není síly. Bylo snad v ní dosti nenávisti; ale ta nestačovala nikdy na dlouhý život. Jen láska je silná a tvořivá. A lidé nemohou žít věčně jen nenávistí, která boří. Také člověk chce stavět, tvořit, chce mít radost ze života a odpovědnost za dílo, které vytvořil. Chce je udržet a rozmnožit. Ale negativní ideje neučí odpovědnosti, té vysoké lidské cnosti, která tvoří veliké věci.

Takovou vyšší civilizační úroveň mělo od počátku svého života v Americe Tyršovo sokolství. Učilo odpovědnosti, organisovalo národní síly a rostlo. Proto se udržuje tak houževnatě i dnes, když nás tu ubývá.

Všechno, co dětinsky tříští naši sílu a utrácí naši energii, všechno, co je negativní a nevychovává národ nebo jeho větve k dospělosti, je **nevlastenecké, je nenárodní, dokonce protiamerické**. Všechno to umře, nedoroste-li to na ideu. Touha po kreditu, dětská naděje na pochvalu nestačí na udržení života. Ideové hnutí musí žít z vlastního nitra, z vlastní mravní síly, nikoli z pochvaly a z volání po vděčnosti. Jeho soudcem je a musí být jedině svědomí.

Proto sokolství, svou povahou tvořivé a radostné, stalo se nejen československým, ale také americkým hnutím: **přispívalo k civilisaci a kultuře své nové americké vlasti** a živilo tak víru a bojovalo pro vlast

starou. Amerika si ho vážila, ocenila je a poznala v něm přínos ke své americké civilizaci. Můžeme na to být hrdi.

Co z toho plyne?

Že všichni poctiví mužové a ženy českého a také slovenského původu v této zemi musí učinit vše, **aby udrželi a zachránili své sokolské hnutí ve svých jednotách, župách i v celé zemi.**

Je-li nás méně, než nás kdysi bylo, musí být naše láska k myšlence sokolské hlubší a musí jí být více. Kdybychom ji opustili, opustili bychom sami sebe.

Velká idea sokolská! I kdyby Tě všichni opustili, já Tě nikdy neopustím. Kdybych to učinil, podobal bych se samovrahu, který sama sebe ztratil. Ale já jsem nepřišel do této země svobody jako žebrák, abych tu sbíral drobtý padající se stolu bohatých. I já a moji bratři v Americké obci sokolské jsme sem přišli s velkým pokladem duchovních hodnot, z nichž nejvyšší, nejkrásnější, nejtvůřivější byla, je a zůstane i do budoucnosti idea Dr. Mir. Tyrše, myšlenka sokolská.

Vám pak, bratři, vzkazuji z upřímného srdce: Oslavme 80 let svého sokolského života v Americe mužným slibem a činem: **Semkněme se kolem svého praporu! Do-**

**končeme zápas za svobodu, který Československý lid doma i v zahraničí vede s takovou láskou, vytrvalostí a s takovými úspěchy. Je nám jí třeba, je jí třeba staré vlasti. Příliš mnoho nepřátel čeká na její oslabení a snad i pád, aby zvítězila idea našich nepřátel. Ukončit zápas za svobodu národa v řadách Českého Národního Sdružení pod vedením Národní Rady Československé je naším posláním. Pomoci Československé Obci Sokolské, aby se znovu zdvihl sokolský prapor nad domovinou, je naším úkolem. A zachovat sokolské hnutí, které po 80 let dávalo naší větvi vysoký ideál mravní i velké úspěchy společenské mezi národy této země, to je náš úkol poslední a nejvyšší.**

Odhod'me všecko, co nás hatí: všecku marnost, malichernost, malost. Zasněťme se velkým ideálům sokolského poslání. Shromážděme pod sokolským praporem své děti. Ukažme jim dílo sokolského lidu této země za osmdesát radostných let. Je to veliké dílo a není nic většího nad ně!

Tak mluví k nám St. Louis. Tak k nám hovoří sokolské řady v celé této zemi. Tak k nám volá naše svědomí. Hlavy vzhůru! A znovu vpřed lví silou, vzletem sokolím!

## O VŠELIČEM — A TROCHU TAKÉ O NÁS.

Jos. Čermák.

**O**BLÍBENÝM rčením bývá, že "nedůslednost jest něčím, v čem se lidé stávají nejvíce důslednými" — a ta pocta stala se také pisateli těchto úvah. Pokusil jsem se v posledním čísle našeho orgánu nejmenovanému pisateli vysvětliti, jak v tělesné výchově hrami snažíme se působiti na vývin charakteru a sotva že se orgán dostal členům do rukou, obdržel jsem poštovní lístek, který mne zase poučil o tom, i když jest náš orgán čten, že často nevěnuje se čtenému dosti přemýšlení, což zavinuje zase nedorozumění. A v čem jeví se zasláteli poštovního lístku ta moje nedůslednost? Že výsledky her pěstovaných ve školách neb i v různých klubech zlehčují, ve výchově naší je velebím a vidím v nich pomůcku výchovnou. Proto jsem buďto nedůsledným nebo strannickým a na to odpovídám: Opakuji, že hry mají nepopí-

ratelný vliv na vývin povahy, ale záleží na tom, jak jsou vedeny, jak jest jim učeno, jaký jest jejich účel. Jelikož neměl jsem minule v úmyslu vysvětlení příliš prodlužovati, nezmínil jsem se, že ve hře osvojití si má hráč také duchapřítomnost, učí se rychle mysletí a rychle jednati a tuto důležitou stránku her připomínám nyní. Když jsem zahájil vyučování ve vyšší škole a počal jsem jednotlivci raditi jak si při hře počínati má za různých okolností, dostal jsem za odpověď: "Tak jsem já učen nebyl, já byl zvyklý hrát stále jen jednu pozici, a tu jsem hrál vždycky a kdybyste mi určil někdy jiné místo, nevěděl bych jak si počínat." To jsem pozoroval u těch, kteří hrávali ve hřištích, kde každému hráči byl určen jistý úkol, tak aby celek mohl hráti se strojovou přesností, aby ani jediné kolečko ve stroji tom nesehalo, neboť jedna-

lo se vždy hlavně o výhru. Hráč se stával pouhým automatem, ale když proti takovému vyučování her bylo protestováno, stávali jsme se my svědomití předmětem výsměchu, poněvadž prý jinak zvítěziti nelze. V sokolských školách ale tak jednostranné vyučování místa nemá. Poukázal jsem minule na to, jak celku škodí a součinnost ostatních podlamuje slávyčtivý jednotlivec, kdežto University jednotlivými "hvězdami" se přímo honosí. Vyniká-li jednotlivec nad jiné stává se hned předmětem pozornosti i veřejného tisku a škola se honosí, že se zmohla na vzácnost, zvanou "one-man-team", který své škole při každém závodění plní pokladny. Takový účel hry u nás také nemají. My nechceme chlubit se jednotlivými "hvězdami", dáváme každému příležitost hrát se správně naučiti a osvojuvati si vše co dobře vedené hry hráčům poskytnouti mohou, neboť jakým vlivem působiti může na celek, jaký zisk budoucí generaci kyne z toho, když nepatrný počet vyškolených hráčů vystavuje svoje umění na odív a tisíce lidí obého pohlaví je s galerie jen obdivují? Anglický tisk přináší o takových hráčích celé sloupce, kdežto o ukázkách všestranné výchovy dorostenců různého stáří a různého pohlaví přinesou milostivě jen několik řádek. Nevidíme se potom, že širší veřejnost zajímá se jen o hry, které pěstuje jen nepatrný počet hráčů a pak se každý diví, že je tolik mladých lidí pro válečnou službu nezpůsobilých. A ty, který jsi mne obvinil z nedůslednosti, odpověz si sám na tuto otázku: který způsob výchovy přinese budoucím pokolením více dobra, zdali nepatrný počet jednotlivců, kterým jediné věnována jest veškerá pozornost, anebo když aby každý osvojil si vše, co všestranná výchova tělesná každému účastníku poskytnouti může?

\* \* \*

Při jakémkoliv jednotlivém pokusu nelekej se nikdy kritiky. Jest mnohem snažší kritizovat, nežli jen i nepatrným činem o nějaké dobro se pokusit.

\* \* \*

Není jediného oboru v průmyslu, kde by nebylo pomýšleno na dobu poválečnou, jak čelit poměrům jaké nastati mohou. Otázka tato jest předmětem hlubokého přemýšlení v kruzích obchodních i diplomatických, v každém oboru lidského snažení a hlavní otázkou, na kterou odborníci snaží se nalézt odpovědi jest, jak odvrátit tiseň, která postihla tuto zem blahobytu po válce první a šířila se jako mor, zasahující stejně boháče jako lid živící se prací rukou svých, kterému odňala i poslední haléř ušetřený

pro dobu bezmocného stáří. Jest sice slibováno, že na základě nabytých zkušeností bude možno pohromu takovou odvrátit, proto těšme se blahou nadějí, že se tak stane a prozatím věnujme bedlivému přemýšlení zachování naší organizace sokolské, aby nám zbylo dosti zbývajících sil a dosti chuti k práci, tak aby naše drobtina a hlavně dorost záhy jal se s chutí vyplňovat citelné mezery způsobené těmi, kteří povolání byli na pole válečná, aby se k nám více nevrátili. Sledujeme-li úvahy o předmětu tomto v odborných spisech anglických, shledáme, že četní cizí odborníci již po nějakou dobu naznačují cesty, jak zájem pro výchovu tělesnou vzbudit tak, aby nezajímal se o ní jen nepatrný počet, ale aby důležitost její dovedl chápati i lid, jako dovede chápati důležitost výchovy duchovní. A zajímavé jest, že shledáváme se i s navrhovanými pokusy, o jakých bylo před časem psáno v orgánu našem. Když bylo stěžováno na smutnou skutečnost, že děti útlého věku navštěvují naše tělocvičny jen pokud musí a počnou se jim vyhýbat, když nejsou rodiči k tomu nuceny, pronášeny byly na těchto místech pokyny, že na vedoucích hlavně záleží, aby učinili dětem návštěvu tělocvičny tak oblíbenou, že i bez nucení budou do cvičení pospíchat a když pak i zálibu dorostu získáme, bude náš problém rozluštěn. V jednom z posledních anglických měsíčníků věnuje universitní učitelka delší úvahu cvikům tanečním a poukazuje trefně též na jejich výsledky zdravotní. S tímto odvětvím tělovýchovným učinily pokus školy chicažské a dle zpráv mládež tento doplněk přijala s nadšením a přestala navštěvovati taneční školy výdělečné, některé dokonce "školy" pověsti pochybné. Na základě toho bylo na těchto místech též doporučeno aby časem cvičební hodiny v tělocvičnách našich byly tak upraveny, kde by chovanci naši sešli se v některé hodině k cvičení společnému — chlapci i děvčata — po krátkých prostných sehráli všem přístupné hry a zakončili cvičením tanečním. V takovém zakončení viděl pisatel tu stránku výchovnou, kdyby chlapci byli též vedeni k uctivému chování se k cvičenkám a tu úctu k nim zachovávali i mimo tělocvičnu. Slyšel jsem před časem matku pronésti tuto nemilou poznámku: "Nyní abychom se obávali viděti venku své dcery ve společnosti chlapců, dle toho, čeho se stále dočítáme." A jak bychom mohli honositi se naší výchovou, kdyby se na takovou stížnost mohlo právem odpověditi: "Zde není třeba býti tak starostlivým, neboť to jsou žáci odchovaní v

sokole . . ." Vedoucí naši at' nevykládají si toto připomenutí jako výtku, že se tak posud neděje. Vím, že v některých tělocvičnách není ani při té nejlepší vůli možno něco takového zavést, zvláště tam, kde tělocvičny vyhovovati musí četným jiným účelům, ale věřím, kde jest to možno, že za pokus by to stálo a byli bychom takovými pokusy zbaveni starosti, jak a kdo prořídí lé řady naše doplňovati bude.

\* \* \*

"We can not hold Mortality's strong hand . . ." Shakespeare.

"How short is human life! The breath which frames my words Accelerates my Death . . ." Hannah More.

"The young may die — but the old must . . ." Longfellow.

\* \* \*

Longfellow.

Sotva že jsem poštou odeslal svůj příspěvek pro lednové číslo, zasedám dle ustáleného zvyku k psacímu stolků, abych si učinil poznámky pro číslo budoucí a byla mi dodána denní Svornost. Jal jsem se přehlížeti stránku po stránce, když tu náhle, jako by mi zmrtvěla ruka, pero z ní vypadlo na stůl a hlava se kloní v dlaň nad neočekávanou zprávou, že Jaroslava Vojana není více. Jaká to zpráva pro nás, když nelitostná Morana vyrvala ze středu našeho muže, jakých nyní nejvíce potřebujeme a bezmála byl bych začal zlořečítí osudu, když tu probleskla mi hlavou slova Youngova, kterými on také zahořekoval nad náhlým odchodem vynikajícího muže, ale jak později doznal, uklidnil se po chvíli známým výrokem: "Death loves a shining mark . . ." Ano, smrt si v lidstvu ráda vybírá a nám byl Vojan také "shining mark . . ." Nebylo českého časopisu, v němž by nebyly vzácné vlastnosti Vojanovy lidu vylíčeny, jeho zásluhy povoláními řečníky oceněny, proto opakování všeho perem mým bylo by hotovou anomálií a budiž mi prominuto, když výňatkem z osudu mého k pozůstalým se obracím: Bylo mi určeno státi nad mrtvolou šleté dce-rušky, což choť dohánělo přímo na pokraj zoufalství; stál jsem později nad rakví ideální družky, která mne v snahách mých trpělivě posilovala a tu měl jsem za to, že jest mi určeno vypít kalich hořkosti až na dno, když nejstarší syn, po odbytých universitních studiích jako inženýr ustanoven byl řídit pod hladinou jezerní spojení tak zvaného "cribu" s čerpadly městskými a to činil svědomitě až do chvíle, kdy se stal obětí svého nebezpečného povolání. A v celé té řadě duševních ran po každé hledal a našel jsem útěchu v této prosté, lidové filosofii: "Ten život jest stálý zápas, stálý boj a klid jen bezděky . . ."

Vojan:

### PROBLÉM DRUHÉ A TŘETÍ GENERACE.

Kdykoli sem přišla nějaká návštěva ze staré vlasti, všichni na to hleděli stejně.

První hromadná návštěva přišla v létě 1893 na chicagskou výstavu. Byl v ní spisovatel Josef Herites, který roku 1895 v pražském "Času" napsal: "Češtvi v Americe je přítomnosti, ne budoucnosti; Čechové američtí jsou větev, useknutá z národního stromu; národ není vrba, aby větev jeho ulomená a přesazená v jiné půdě se ujala a stala se novým stromem; Amerika pro každého Čecha v koncích svých neúprosně znamená odnárodnění."

Cestovatel Josef Kořenský ve své "Cestě kolem světa 1893-1894" při popisu Chicaga (díl I., str. 141) napsal: "Přes všechny pokusy, jakéž tam mnozí z vlasteneckého nadšení a z úcty ve své mateřštině podnikají, není naděje, že by se tam různé národnosti zachovaly i do vzdálenější budoucnosti. Jistě rozplynou se v mohutném živlu angloamerickém, a mateřský jazyk jejich bude udržován jen na tak dlouho, pokud nové pokolení posilováno bude čerstvými proudy přistěhovalců. Dnes, kdy starý kmen oživován jest ještě stále emigranty novými, vidíme bujati jednotlivé národnosti ještě v plné síle, ale vidíme starý jejich peň chřadnouti tam, kde proudy, jež dříve jej silily a omlazovaly, náhle se zarazily. Té přirozenosti neujdou v novém světě ani naši krajané." (Upozorňuji ihned, že Kořenského úsudek ze všech četných podobných projevů byl nejzdravější.)

Druhou významnou výpravou byla první návštěva sokolská v létě 1909. Když jsem s br. starostou Dr. Jos. Scheinerem hovořil o amerických poměrech, řekl mně: "Viš, to co zde vidíme, tu vaši práci a mnohé její krásné výsledky, to musíme upřímně obdivovati. Ale co nás nepříjemně překvapuje, je to, že v českoamerických koloniích ztrácíte spoustu druhé generace. Ta, jak pozorujeme, se šmahem odnároduje."

Já jsem tehdy především namítl, že českou Ameriku nelze pokládati za kolonii. (Názvu toho užívá ještě r. 1925 i prezident Masaryk ve své "Světové revoluci," na př. na str. 105, ve výpočtu peněz, jež dostal "od kolonistů českých"). Kolonie jsou zámořské osady, vždy v různé formě závislé na mateřské zemi, která zpravidla považuje je za území své a sleduje se zřetelem k nim politiku, zvanou koloniální politikou. Viz osady anglické, francouzské, německé atd. To nikdy neplatilo o české Americe, kterou tvořili dobrovolní vystěhovalci, přicházející

# TĚLOCVIČNÁ HLÍDKA

Řídí Jarka Jelfnek.

## 80 let amerického Sokolstva.

Je tomu právě 80 let, kdy 14. února roku 1865 v městě St. Louis, Mo., skupina nadšených vlastenců založila první tělocvičnou sokolskou jednotu ve Spojených Státech Severoamerických. Byla to šťastná myšlenka, neboť z malého semena vyrostl mohutný strom — pevná sokolská organizace, která spojovala naše krajany v sokolskou rodinu a přinesla mnoho dobra již několika generacím.

Od jedné jednoty rozšířilo se sokolství do měst a dědin po celých Spojených Státech, kde žili naši čeští a slovanští lidé. Od jedné jednoty dospěli jsme k hlavnímu tělesu, Americké obci sokolské. Vyrostly i jiné svazky sokolské v Americe, dle příslušenství k původu slovanskému.

Tyršovo sokolstvo zakotvilo pevně v Americe. Prodělalo však těžké boje ve svém vývinu, prožilo i chvíle radostné nad výsledky své práce.

Od prvních těžkých kroků počátečního vývoje přenesli jsme se k našim sletům, které byly vždy historickými mezníky amerického sokolstva a poslední náš slet r. 1941, kdy naplnili jsme cvičičími celou plochu chicagského stadionu, nebyl však "punctumem" za naši činnost, nýbrž "výkřičníkem" a připomenutím, že americké sokolstvo má nadějnou budoucnost, budou-li využity jeho výchovné hodnoty v celém národě.

Zdálo se snad, že za 80 let neproniklo sokolstvo ke všem vrstvám našeho lidu, že vývin nebyl tak rychlý, jak idea a učení Tyršovo si zaslouhuje. Ale i s obdivem a nesmírným uznáním musíme pohlížeti na práci sokolských průkopníků let počátečního vývoje a jejich následovníků. S nadšením a láskou zakládali sokolské jednoty, s krajní obětavostí pracovali na upevnění a rozkvětu sokolské myšlenky. Vlastní silou, vlastními finančními prostředky buďovali střediska sokolská — sokolovny — v nichž soustřeďoval se i celý náš národní život. Kolik práce a času vyžádala si činnost tělovýchovná, kolik tisíců našich lidí vděčí sokolstvu za dobrý základ životní, daný jim v tělocvičnách, kde vedle cvičení požadována byla kázeň, pořádek a mravnost. Kolik vzpomínek letů za krásnou vzdělávací a

výchovnou činností provedenou v těchto uplynulých 80 letech? Tisíce divadelních představení, tisíce a tisíce přednášek a proslavů. Byly to i koncerty, pěvecké akademie, besídky mládeže, vánoční nadílky, poučné filmy, debaty, plesy a šibřinky, programové a zábavní večírky, vycházky, výlety, zájezdy a mnoho jiných podniků, v nichž náš člověk nacházel poučení i zábavu a radost ze života ve stejně citící a smýšlející společnosti.

Pak opět statistice hodin cvičebních, veřejná cvičení jednot, tělocvičné akademie a besídky, župní slety a závody, hlavní slety a naše národní závody, zájezdy a slety v Praze. Za 80 let, není měřítka pro všechny tyto sokolské tělocvičné a všeobecné výchovné podniky. Nenechá se změřit čas věnovaný této záslužné práci, nelze zhodnotit sílu, která tyto podniky uváděla v život, nelze ocenit obětavost lidí a výši financí, které byly vkládány do této úžasné činnosti.

Sokolstvo po celých 80 let stálo a stojí v popředí národního života v Americe. V boji za svobodu staré otčiny vykonalo a koná skvěle své poslání. Pro americkou vlast, jako americká organizace dalo k dispozici všechny své síly a svůj majetek. Sokolští borci schopnosti nabyté v tělocvičně uplatňují v americké armádě na různých bojištích. Sokolské ženy pracují pro vítězství v různých složkách zejména v Americkém Červeném Kříži. Sokolská výchova se uplatňuje a osvědčuje.

Za 80 let sokolského trvání v Americe přišly i těžké doby na tuto organizaci. Válčná leta vždy poškodila rozvoj sokolstva. Jevil se pokles vnitřní činnosti, zejména ztrátou finančních zdrojů a členství, neboť zřetel a práce směřovala na pomoc získání vítězství. Doba národní deprese poškozovala rovněž klidný vývoj. Ale sokolstvo v jádře zdravé a silné přestálo a i nyní vydrží těžkou dobu a znovu rozkvetne v plné síle, jakmile mír navrátí se světu.

80 let amerického sokolstva znamená obrovskou činnost výchovnou, dávanou našemu lidu a tento náš lid by měl plně využít příležitost k všeobecné výchově mládeže i dospělých, plnou účastí na činnosti sokolské. Výchova sokolská je uznávána

autoritami oboru tělovýchovného a proto by měla proniknouti i celým americkým národem.

V jubilejním roce vzpomínáme i na mateřskou organizaci sokolskou ve staré vlasti, která po 83 letech zdárného vývoje stojí v boji proti germánským uchvatitelům.

Jistě opět po dosaženém vítězství i sokolstvo ve staré vlasti znovu vybuduje rozmetaná hnízda, ale nikdo nenahradí umučené a popravené sokolské vlastence.

První jednota sokolská v St. Louis, necht' přijme blahopřání k jubileu a do budoucnosti, necht' ji provází úspěch a zdar! — J. J.

## Cvičení mužů a dorostenců pro slet župy Střední AOS. 1945.

Sestavil Jarka Jelínek.

(Dokončení.)

### ODDÍL III.

Takt 2/4. Ruch střední.

- I. 1. Unožit levou — upažit, hřbety nahore
2. přinožením levé stoj spatný — připažit, palce napřed
- II. 1. unožit pravou — upažit, hřbety nahore
2. přinožením pravé stoj spatný — připažit, palce napřed
- III. 1. přednožit levou povýš — předpažit, hřbety nahore
2. přinožením levé stoj spatný — připažit, palce napřed
- IV. 1. přednožit pravou povýš — předpažit, hřbety nahore
2. přinožením pravé stoj spatný — připažit, palce napřed
- V. 1. předpažit, pěstě, palce nahore
- a. skrčit zapažmo, pěstě u boků, palce nahore
2. trčit vpřed, palce nahore
- a. skrčit zapažmo, pěstě u boků, palce nahore
- VI. 1. trčit stranou, pěstě, palce nahore
- a. skrčit zapažmo, pěstě u boků, palce nahore
2. trčit stranou, pěstě, palce nahore
- a. skrčit zapažmo, pěstě u boků, palce nahore
- VII. 1. trčit vzhůru, pěstě, palce nazad
- a. skrčit zapažmo, pěstě u boků, palce nahore
2. trčit vzhůru, ruce otevřené, palce nazad
- VIII. 1. — 2. jeden kruh dovnitř, pravá před levou, vzpažit, palce nazad
- IX. 1. oblouky dovnitř, pravá před levou, připažit, palce napřed a
2. upažit, dlaně nahore
- X. 1. 1/4 obratem vlevo stoj zánožný pravou — připažit, palce napřed
- a. přísunem pravé sraz pravou vpřed (chodidla v pravém úhlu) — trup otočit o 45° vlevo — upažit, prsty
- pravé sevřeny, palec nahore, levá otevřená, dlaně nahore — hled vpravo
2. střeh pravou vpřed — levá v bok, hřbetem vpřed opřená, loket stranou, pravou pokrčit upažmo dolů, palec nahore
- XI. 1. výpad pravou vpřed, hluboký — trčit pravou vpřed, palec nahore (bod vrchní)
2. návrat na střeh (pravou pokrčit upažmo dolů, palec nahore)
- XII. 1. a. posun šermířský
2. výpad pravou vpřed — bod vrchní = XI. 1.
- XIII. 1. návrat na střeh = XI. 2.
- a. odhyb — kryt vrchní (pravá mírně upaží nahoru, malík nahore)
2. a. návrat na střeh — pravou pokrčit upažmo dolů, palec nahore — odsun šermířský
- XIV. 1. předhyb — bod vrchní (trčit pravou vpřed, palec nahore)
- a. návrat na střeh (pravou pokrčit)
2. odhyb — kryt spodní (pravou mírně odpažit dolů, malík nahore)
- a. návrat na střeh (pravou pokrčit upažmo dolů, palec nahore)
- XV. 1. výpad pravou vpřed — bod vrchní
- a. návrat na střeh
2. výpad levou vzad — kryt spodní
- a. návrat na střeh
- XVI. 1. přísunem pravé sraz — trčit stranou, ruce otevřít, dlaně nahore
2. 1/4 obrat vpravo do stoje spatného — otočit trup zpět, připažit, palce napřed, základní postavení

### Věta B.

Pohyb provádí se vždy na první dobu.

- I. 1. a. Vzpor dřepmo únožmo levou, ruce uvnitř kolen
2. výdrž
- II. 1. a. vzpor dřepmo, únožmo pravou, přísunem levé
2. výdrž

- III. 1. a. přisunem pravé vzpor dřepmo  
snožmo, paže uvnitř kolen  
2. výdrž
- IV. 1. vzpor ležmo za rukama roznožmo  
2. výdrž
- V. 1. a. klik ležmo za rukama roznožmo  
2. výdrž
- VI. 1. a. vzpor ležmo za rukama roz-  
nožmo  
2. výdrž
- VII. 1. a. předskokem vzpor klečmo za  
rukama snožmo  
2. výdrž
- VIII. 1. klik — trčít vzad povýš levou no-  
hu (zanožit levou)  
2. výdrž
- IX. 1. a. vzpor klečmo snožmo  
2. výdrž
- X. 1. a. klik — trčít vzad povýš pravou  
nohu (zanožit pravou)  
2. výdrž
- XI. 1. a. vzpor klečmo snožmo  
2. výdrž
- XII. 1. předskokem na značku, vzpor  
dřepmo, paže uvnitř kolen  
2. výdrž
- XIII. 1. a. vztyk — předpažením vzpažit,  
ruce otevřené, palce nazad  
2. výdrž
- XIV. 1. a. předklon — předpažit, palce na-  
hoře  
2. výdrž
- XV. 1. a. vzpřím — upažit, hřbety na-  
hoře  
2. výdrž
- XVI. 1. stojem střížným, levá přes pra-  
vou, celý obrat vpravo do výponu,  
paže výdrž  
2. stoj spatný — připážit, palce na-  
před, základní postavení.  
Celý oddíl cvičí se ještě jednou.  
ZÁVĚR.  
Stejně cvičení jako "ÚVOD".

## Prostná žákyň II. třídy pro slet župy Střední AOS. 1945.

Sestavila May Konečná.

(Dokončení.)

### ODDÍL II.

Takt 2/4.

- I. 1. Stoj úložný levou, ohnout u-  
pažmo ruce v týl, dlaně vpřed,  
mírný úklon vlevo  
2. vzpřím, přisunem levé stoj  
spatný, mrštěním stranou při-  
pažit
- II. = I. opačně
- III. 1. předpažit, palce nahoru.  
2. pokrčením paží potlesk rukama
- IV. 1. podup levou — ruce v bok,  
hřbety opřené  
a. podup pravou  
2. podup levou — připážit.
- V. — VIII. = I. — IV.
- IX. 1. výskokem podřep předložný le-  
vou — upažit, dlaně dolů  
2. výskokem podřep úložný levou  
— upažit, dlaně dolů
- X. 1. výskokem a přisunem levé po-  
dup na místě — ruce v bok  
a. podup pravou — paže výdrž  
2. podup levou — paže výdrž
- XI. — XII. = IX. — X. ale opačně
- XIII. 1. stoj výkročný vlevo stranou —  
ruce v bok  
2. přisunem pravé podřep snožný
- XIV. = XIII.
- XV. 1. vztyk, půl obrat vlevo do stoji-  
záložného pravou  
2. trčít stranou, dlaně nahoru
- XVI. 1. přisunem pravé stoj spatný —  
připážit  
2. výdrž
- XVII. 1. stoj výkročný vlevo stranou —  
předpažit dolů levou, uchopí se  
za ruku s protější cvičenkou,  
pravá v bok, hřbet opřený  
a. přisunem pravé výpon spatný  
— předpažit vzhůru zevnitř  
2. stoj spatný — paže výdrž, mír-  
ný úklon vpravo (cvičí se spo-  
jitě)
- XVIII. 1. stoj výkročný vpravo stranou  
— obloukem dolů předpažit  
vzhůru dovnitř levou, pravá  
výdrž  
a. přisunem levé výpon spatný  
2. stoj spatný — paže výdrž
- XIX. — XX. Prvá: čtyřmi krůčky dvoj-  
ný obrat vlevo (vytáčí se pod  
rukama, které jsou spojené —  
levá, pravá, levá, pravá)  
Druhá: čtyři krůčky na místě,  
ruce výdrž
- XXI. — XXII. = XVII. — XVIII.
- XXII. — XXIV. = XIX. — XX., ale vy-  
táčí se druhá místo první
- XXV. 1. podřep úložný pravou na patě  
— předpažit, ruce položit na  
prsá protější cvičenky  
2. vztyk — přisun pravé na špič-  
ky k levému chodidlu

- XXVI. 1. stoj výkročný vpravo stranou  
a. přisunem levé stoj spatný  
2. podup pravou — paže výdrž
- XXVII. — XXVIII. = XXV. — XXVI.,  
ale opačně
- XXIX. 1. půlobrat vpravo a stoj výkroč-  
ný vpravo stranou — ruce v  
bok, hřbety opřené  
2. přisunem levé podřep snožný  
(cvičenky přešly zpět na svoji  
značku)
- XXX. = XXIX.
- XXXI. 1. 2. dvěma kroky celý obrat  
vpravo (pravá, levá)
- XXXII. 1. přinožením pravé stoj spatný,  
připažit  
2. výdrž.

Celý oddíl se opakuje ještě jednou. Od  
taktu XIII. cvičí všechny opačně, tak aby  
přišly stejné dvojice k sobě.

### ODDÍL III.

Takt 4/4.

- I. 1. Přednožit levou, zapažit, malíky  
nahofe  
2. přinožit levou, připažit  
3. přednožit pravou, zapažit, malí-  
ky nahofe  
4. přinožit pravou, připažit
- II. 1. vzpažit zevnitř, palce vzad  
2. výdrž  
3. upažením připažit  
4. výdrž
- III. 1. předpažit dolů, dlaně dolů  
2. připažit  
3. předpažit, dlaně dolů  
4. připažit
- IV. 1. předpažit vzhůru, dlaně dolů —  
stoj zánožný levou  
2. výdrž  
3. přisunem levé stoj spatný —  
připažit  
4. výdrž
- V. — VII. = I. — III.
- VIII. 1. stoj zánožný pravou, předpažit  
vzhůru, dlaně dolů  
2. výdrž  
3. přisunem pravé stoj spatný —  
připažit  
4. výdrž
- IX. 1. Prvá: stoj výkročný vlevo stra-  
nou, odpažit vláčně, ruce vzklo-  
pené  
2. přisunem pravé stoj spatný,  
vláčně připažit  
3. stoj výkročný vlevo stranou,  
předpažit dolů vláčně, ruce  
vzkolpené
4. přisunem pravé stoj spatný —  
připažit  
Čtvrtá: opačně  
Druhá:  
1. stoj výkročný vlevo stranou,  
odpažit vláčně, ruce vzklopené  
2. přisunem pravé stoj spatný,  
vláčně připažit  
3. předpažit dolů vláčně, ruce  
vzklopené  
4. připažit váčně  
Třetí: opačně
- X. 1. Prvá a Čtvrtá: předpažit, před-  
loktí ohnout šikmo dovnitř,  
pravá nad levou, záklon hlavy,  
hled vzhůru  
2. výdrž  
3. vzpřím, připažit  
4. výdrž
- XI. 1. Druhá a Třetí: předpažit ze-  
vnitř, dlaně dolů, vodorovný  
předklon  
2. výdrž  
3. vzpřím, připažit  
4. výdrž
- XII. 1. Prvá: stoj výkročný vlevo stra-  
nou, odpažit vláčně, ruce vzklo-  
pené  
2. přisunem pravé stoj spatný,  
připažit  
3. stoj výkročný vlevo stranou,  
předpažit dolů vláčně  
4. přisunem pravé stoj spatný,  
připažit  
Čtvrtá opačně  
Druhá a Třetí cvičí pohyby paží  
ale na místě  
Všechny:
- XIII. 1. klek pravou vzad, předpažit ze-  
vnitř, dlaně dolů  
2. výdrž  
3. předklon — paže výdrž  
4. výdrž
- XIV. 1. vzpřím, paže výdrž  
2. výdrž  
3. vztyk, přisunem pravé stoj  
spatný, připažit  
4. výdrž
- XV. 1. podřep, ohnout předpažmo, ruce  
vzklopené nad rameny  
2. vztyk, trčít vpřed, dlaně nahoru  
3. připažit  
4. výdrž
- XVI. 1. — 4. čtyřmi krůčky vytvořit  
čtvrt kruhu nalevo, totiž prvá  
a druhá vytáčí vpřed, třetí a  
čtvrtá vzad, tak aby utvořily  
čelny řad

- XVII. 1. půlobrat vpravo do stoje zá-  
nožného levou, upažit, dlaně  
dolů  
2. přisunem levé stoj spatný, o-  
hnout upažmo, ruce vzklopené  
nad rameny  
3. mrštěním stranou připážit  
4. výdrž
- XVIII. 1. vzpažit zevnitř předpažením,  
palce vzad  
2. výdrž  
3. upažením připážit  
4. výdrž
- XIX. 1. stoj úožný levou, odpažit le-  
vou, upažením vzpažit zevnitř  
pravou, palce napřed  
2. výdrž  
3. přisunem levé stoj spatný, při-  
pažit  
4. výdrž
- XX. 1. stoj úožný pravou, odpažit  
pravou, upažením vzpažit ze-  
vnitř levou, palce vzad  
2. výdrž  
3. přisunem pravé stoj spatný,  
připážit  
4. výdrž
- XXI. = XVII., ale bez obratu na první  
dobu
- XXII. — XXIII. = XVIII. — XIX.
- XXIV. 1. stoj úožný pravou, odpažit pra-  
vou, upažením vzpažit zevnitř  
levou, palce vzad  
2. výdrž  
3. půlobrat vlevo do stoje zánož-  
ného pravou, předpažit (pravá  
připážením), palce nahoru  
4. výdrž
- XXV. — XXVI. osmi krůčky vytočit  
půlkruh nalevo stejným způso-  
bem jako v taktu XVI; to jest  
prvá a druhá vytáčí vpřed, třetí  
a čtvrtá vzad
- XXVII. 1. stoj zánožný levou, předpažit  
vzhůru, hřbety nahore  
2. výdrž  
3. přisunem levé stoj spatný, při-  
pažit  
4. výdrž
- XXVIII. = XXVII., ale opačně
- XXIX. 1. — 4. čtyřmi krůčky vytočit  
čtvrtkruh nalevo (tak jak pře-  
dešle)
- XXX. 1. klek levou vzad, předpažit ze-  
vnitř (cvičenky se uchopí za  
ruce), předklon  
2. — 4. výdrž
- XXXI. 1. vztyk, přisunem levé stoj spat-  
ný, vzpažit, palce vzad  
2. — 4. výdrž
- XXXII. 1. připážit  
2. — 4. výdrž.

## Prostná žákyně I. třídy pro slet župy Střední AOS. 1945.

Sestavila May Konečná.

(Dokončení.)

### ODDÍL II.

- Cvičí se na hudbu "Přespolní".  
Takt 2/4.
- I. 1. Stoj přednožný levou, předpa-  
žit, palce nahoru  
2. přisunem levé stoj spatný, při-  
pažit
- II. = I., ale opačně
- III. 1. zapažit, malíky nahoře, vodo-  
rový předklon  
2. výdrž
- IV. 1. vzpřím, připážit  
2. výdrž
- V. — VIII. = I. — IV.
- IX. 1. ruce v bok, hřbety opřené  
2. trčít stranou, dlaně dolů
- X. 1. předpažit dolů, předloktí šikmo  
vzhůru a potlesk rukama  
a. 2. dvakrát potlesk rukama
- XI. — XII. = IX. — X.
- XIII. 1. stoj úožný levou, ruce v bok  
2. úklon vlevo
- XIV. 1. vzpřím  
2. přisunem levé stoj spatný
- XV. — XVI. = XIII. — XIV., ale o-  
pačně
- XVII. 1. stoj výkročný vlevo stranou  
2. podupem pravé stoj spatný
- XVIII. 1. stoj výkročný vpravo stranou  
2. podupem levé stoj spatný
- XIX. 1. podřep, předpažit, palce nahoru  
2. vzpřím, připážit
- XX. 1. výpon, zapažit, malíky nahoru  
2. stoj spatný, připážit
- XXI. — XXIV. = XVII. — XX.
- XXV. 1. vzpažit, palce nazad  
2. skrčit upažmo ruce v tyl, malí-  
ky nahoře
- XXVI. 1. mrštěním stranou připážit a  
podup levou  
2. podup pravou  
2. podup levou
- XXVII. — XXVIII. = XXV. — XXVI.

XXIX. 1. — 2. podupem levé, pravé, půl-obrat vlevo, ruce v bok, hřbety opřené

XXX. 1. podřep, trčít vpřed, palce nahore

2. vztyk, připažit.

XXXI. — XXXII. = XXIX. — XXX.

Celý oddíl se opakuje ještě jednou.

### ODDÍL III.

Takt 4/4.

- I. 1. Předpažit levou, palec nahoru  
2. předpažit pravou, palec nahoru  
3. skrčit připažmo, předloktí rovně vzhůru, dlaně dovnitř  
4. trčením vpřed připažit
- II. 1. podpor dřepmo, paže podél kolenn dotýkají se země  
2. výdrž  
3. vztyk, připažit  
4. výdrž
- III. 1. odpažit, dlaně dolů  
2. výdrž  
3. připažit  
4. výdrž
- IV. 1. upažit, dlaně dolů  
2. výdrž  
3. připažit  
4. výdrž
- V. — VIII. = I. — IV.
- IX. 1. stoj zánožný levou, ruce v bok, hřbety opřené

2. výdrž

3. levou vzad, trčít vpřed, palce nahoru

4. výdrž

X. 1. předklon, paže výdrž

2. výdrž

3. vzpřim, upažit, dlaně dolů

4. výdrž

XI. vztyk, přinožením levé, stoj spatný

2. výdrž

3. podřep, ohnout upažmo ruce před rameny, dlaně dolů

4. vztyk, mrštit stranou, dlaně dolů

XII. 1. vzpažit, palce vzad

2. výdrž

3. předpažením připažit

4. výdrž

XIII. 1. otočit trup o 90° vlevo, stoj přednožný levou, ruce v bok, hřbety opřené

2. výdrž

3. otočit trup o 90° vpravo, přísunem levé podřep snožný

4. vztyk, paže výdrž

XIV. = XIII., ale opačně

XV. 1. — 4. čtyřmi krůčky na místě celý obrat vlevo, ohnout upažmo ruce v tyl, malíky nahoru

XVI. 1. mrštěním stranou připažit

2. — 4. výdrž.

Opakuje se celé ještě jednou.

## Prostná žen pro slet župy Střední AOS. 1945.

Sestavila May Konečná. — (Pokračování.)

- III. 1. unožit povýš levou — upažením vzpažit, palce nazad  
2. výdrž  
3. přinožením levé stoj spatný — připažit, palce napřed  
4. výdrž
- IV. = III. opačně  
V. — VIII. = I. — IV. opačně
- IX. 1. 1/2 obrat vlevo a výpad levou stranou — upažit a uchopit vedlejší cvičenku za předloktí (krajní cvičenky vnější ruce v upažení, palce nahoru)  
2. výdrž  
3. úhyb vpravo stranou  
4. výdrž
- X. 1. přísunem levé výpon spatný — ruce pustit a pokrčit vzpažmo vzhůru zevnitř, předloktí šikmo vzhůru dovnitř, prsty volné, dlaně dolů — otočit trup o 45° vpravo

2. výdrž

3. trčením vzhůru a stranou připažit, palce napřed — otočit trup o 45° vlevo, připažit, palce napřed (před otočením trupu)

4. výdrž

XI. — XII. = IX. — X. opačně

XIII. 1. — 2. stoj výkročný levou stranou a přísunem pravé stoj spatný — střední kroužky předloktím nalevo

3. podřep výkročný levou stranou — levá pokrčit předpažmo vzhůru zevnitř, předloktí šikmo vzhůru dovnitř, ruka vztýčená, dlaně nahoře — pokrčit předpažmo dolů dovnitř pravou, předloktí rovně dovnitř, ruka vztýčená, malík napřed — mírný úklon vpravo — hled přes pravé rameno

XIV. 1. — 2. vztyk a přísunem levé stoj spatný — trčít dolů a

- střední kroužky předloktím na-  
pravo
3. = XIII. 3. opačně
- XV. 1. vzpřim — vztyk a podřep před-  
nožmo levou — trčít vpřed vzhů-  
ru, ruce vztýčené, palce uvnitř —  
hled vpřed
2. výdrž
3. podřep výkročmo levou vpřed  
(přenesením váhy těla, pravá na  
špici) — připážením zapažit, ru-  
ce dolů vztýčené, dlaně nazad
4. výdrž
- XVI. 1. vztyk — 1/2 obrat vpravo do  
stoje únožmo levou — upažit, ru-  
ce vztýčené, dlaně stranou
2. výdrž
3. přisunem levé stoj spatný — při-  
pažit, palce napřed
4. výdrž
- Věta B.**
- I. 1. Předpažením vzpažit zevnitř, dlaně  
nahoru
- a. převrátit ruce hřbetem nahoru a  
snížit polohu k upažení
2. převrátit ruce dlaní nahoru a sní-  
žit polohu k upažení
3. převrátit ruce hřbety nahoru a  
snížit polohu k upažení
- a. převrátit ruce dlaní nahoru a sní-  
žit polohu k upažení
4. převrátit ruce hřbety nahoru a  
snížit polohu k upažení
- a. upažit, dlaně nahoru
- II. 1. podřep spojny — ohnout upažmo,  
ruce sklopené nad rameny, palce  
nazad
2. vztyk — mrštit stranou, dlaně  
nahoru
3. podřep spojny — pokrčít před-  
pažmo dolů dovnitř, předloktí  
skřížmo, pravé nad levým
4. vztyk — trčít stranou, dlaně na-  
horu
- III. 1. stoj únožmo levou — úklon vlevo  
— ohnout upažmo, ruce sklopené  
nad rameny, palce nazad
2. výdrž
3. vzpřim — přisunem levé stoj  
spatny — trčením stranou připá-  
žit, palce napřed
4. výdrž
- IV. = III. opačně
- V. — VIII. = I. — IV.
- IX. 1. skrčít přednožmo pravou, chodi-  
dlo u levého kolena — skrčít při-  
pažmo, předloktí šikmo vzhůru  
vpřed, dlaně vpřed
2. trčít vzad pravou do stoje zánož-  
mo — trčít vpřed, ruce vztýčené,  
dlaně vpřed
3. klek pravou — upažit, ruce vztý-  
čené, dlaně stranou
4. výdrž
- X. 1. klek pravou únožmo levou (su-  
nem levé stranou) — pokrčít  
vzpažmo vzhůru zevnitř pravou,  
předloktí šikmo vzhůru dovnitř,  
ruka nad hlavou, dlaní dolů, prsty  
volné, upažit dolů levou, ruka  
stranou vztýčená, palec napřed,  
hled na levou ruku
2. — 4. výdrž
- XI. 1. přisunem levé klek snožmo — po-  
krčít vzpažmo zevnitř levou,  
předloktí šikmo vzhůru dovnitř,  
ruka nad hlavou, dlaní dolů, prsty  
volné, pravá výdrž — hled přímo
2. výdrž
3. sed na paty — pokrčít upažmo,  
předloktí šikmo vzhůru zevnitř,  
ruce dovnitř sklopené, prsty vol-  
né, palce nazad
4. výdrž
- XII. 1. předklon (sed výdrž) — trčít  
vzad, ruce v prodloužení paží,  
palce dovnitř
2. — 4. výdrž
- XIII. 1. vzpřim (sed výdrž) — připáže-  
ním předpažit vzhůru, ruce vztý-  
čené, dlaně vpřed
2. výdrž
3. vztyk v kleku snožmo — skrčít  
připažmo, předloktí šikmo vzhůru  
vpřed, dlaně vpřed
4. výdrž
- XIV. 1. předkrokem levou, výdrž v kleku  
pravou — trčít vpřed zevnitř, ru-  
ce vztýčené, dlaně vpřed
2. výdrž
3. vztyk — přisunem pravé stoj  
spatny — připážit, palce napřed
4. výdrž
- XV. 1. výpon skřížny, levá vzad — upa-  
žením pokrčít vzpažmo vzhůru  
zevnitř, předloktí šikmo vzhůru  
dovnitř, ruce sklopené nad hla-  
vou, prsty volné, dlaně dolů
2. výdrž
3. celý obrat vlevo do stoje přednož-  
ného levou — pokrčít upažmo,  
předloktí šikmo vzhůru zevnitř,  
ruce dovnitř sklopené, prsty vol-  
né, palce nazad
4. výdrž
- XVI. 1. přisunem levé stoj spatny — tr-  
čením stranou připážit, palce na-  
před
2. — 4. výdrž.

## PŘECHOD K III. ODDÍLU.

Takt 4/4.

## I. — II. Výdrž

- III. 1. — 4. čtyřmi kroky přechod zpět do osmic; na 1. dobu čtvrt obrat vlevo, **Prvé a Druhé** z obou čtveřic kroky vzad; **Třetí a Čtvrté** kroky vpřed, vykročí pravou; **Prvé a Druhé** levou vzad

**Prvá v první čtveřici:**

- IV. 1. 3/4 obrat vlevo a stoj výkročný levou vpřed  
2. 3. dva kroky vpřed, pravá, levá  
4. čtvrt obrat vpravo, přísunem pravé stoj spatný

**Čtvrtá opačně.****Druhá a Třetí v první čtveřici:**

1. 2. čelem vzad  
3. 4. výdrž

**Prvá v druhé čtveřici:**

1. — 4. 3/4 obrat vlevo a čtyři kroky vpřed; na poslední dobu otočit do kruhu

**Čtvrtá opačně.****Druhá v druhé čtveřici:**

1. celý obrat vlevo a stoj výkročný levou vpřed  
2. 3. dva kroky vpřed, pravá, levá  
4. stoj výkročný pravou vpřed zevnitř, celý obrat vlevo, přísunem levé stoj spatný.

**Třetí v druhé čtveřici opačně.****Mezihra 4 takty 3/4.**

Během prvního taktu upraví si cvičenky kruh, všechny otočeny dovnitř čelem.

## ODDÍL III.

## Věta A.

(V celém oddílu prsty volné, když není jinak uvedeno.)

Takt 3/4.

- I. 1. Výpon prohnuté — zapažit zevnitř, dlaně dolů, hled vzhůru  
2. a. 3. vzpřím, tři poklusové krůčky vpřed (levá, pravá levá) — odpažit, prsty vztýčené, dlaně dolů  
a. přísunem pravé stoj spatný
- II. 1. výpon — vzpažit zevnitř, dlaně vpřed  
2. podřep — skrčit upažmo ruce v týl, malíky nahoře  
3. vztyk — trčít vzhůru zevnitř, dlaně vpřed
- III. 1. vodorovný předklon — upažit (paže spočívají na pažích ve
- dlejší cvičenky)  
2. 3. výdrž
- IV. 1. vzpřím — připažit  
2. 3. výdrž
- V. 1. celý obrat vlevo do stoje přednožného levou — zapažit zevnitř, dlaně vpřed, prohnout, hled vzhůru  
2. a. 3. vzpřím — tři poklusové krůčky vpřed (levá, pravá, levá) — odpažit, prsty vztýčené, dolů  
a. přísunem pravé stoj spatný
- VI. = II.
- VII. 1. vodorovný předklon — vzpažit zevnitř, dlaně vpřed  
2. 3. výdrž
- VIII. 1. vzpřím — připažit  
2. 3. výdrž
- IX. 1. 2. 3. půlobrat vlevo a valčíkový krok vlevo stranou, čelné kruhy nalevo
- X. 1. stoj výkročný vlevo stranou — výpon na levé, unožit povýš pravou — předpažit nalevo (spojitě s předcházejícím takttem)  
2. 3. výdrž
- XI. = IX. bez obratu
- XI. = X. opačně
- XIII. — XIV. dvanáct poklusových krůček vpřed po kruhu, začíná levá; na 1. dobu se cvičenky uchopí za ruce; levá předpažit dolů, pravá zapažit; počítá se: raz a dva a tři a
- XV. 1. přísunem levé stoj spatný — pustit ruce, upažit, prsty vzklopené  
2. půl obrat vlevo do stoje zánožného pravou — předpažit, ruce vzklopené (pravá připažením)  
3. přísunem pravé stoj spatný — připažit
- XVI. 1. výpon — odpažit, prsty dolů vzklopené  
2. stoj spatný — vláčně připažit  
3. výdrž
- XVII. — XXXII. se rovná I. — XVI.; od taktu IX. se cvičí opačně, takže se cvičenky dostanou na svá místa.

(Takt XXXI., který se rovná taktu XV., se obrat též koná vlevo, tak aby cvičenky byly obráceny čelem ven.)

(Pokračování.)

sem hledati novou vlast a stávající se záhy občany Spoj. Států.)

A dále jsem upozornil, že u nás nelze v druhé a třetí generaci mluvit o odnárodnění. Uvedl jsem několik příkladů, že v Čechách také se nenazývá odnárodněním, když člověk z mladé generace cizího původu stane se upřímných Čechem. Zde ty příklady uvádím poněkud obšírněji.

V Děčíně nad Labem žil německý zámecký lékař Dr. Vincenc Tirsch. Jeho předkové dají se sledovati do r. 1718, kdy jeho dědeček se narodil v Hohentau kdesi za Žatcem. Tomuto Němci-lékaři se narodil 17. září 1832 syn Friedrich Emanuel Tirsch. Tento jako 16letý student roku 1848 byl zachvácen vlasteneckým nadšením a stal se Čechem a později tvůrcem sokolské idey jako Miroslav Tyrš.

Ve Všebořicích u Dolních Královic narodil se tamnímu lesmistovi dne 21. prosince 1850 syn Zdeněk Fibich. Předek této lesnické rodiny přistěhoval se z jižního Německa, kde se jeho jméno psalo "Viebig" (jihoněmecká výslovnost Fibich). Zdeněk Fibich stal se třetí velkou hvězdou v trojhvězdí moderní české hudby Smetana-Dvořák-Fibich.

V 18. století přistěhoval se do Čech Ital Stretti. Jeho potomek Viktor Stretti, nar. r. 1878 v Plasích u Pízně, je slavný český malíř a grafik. Bratr Jaromír Stretti-Zamponi, nar. v Plasích r. 1882 a užívající druhé jméno po italské prababičce, je také vynikající český grafik.

Může někdo v takovýchto případech mluvit o odnárodnění? Znáám i zajímavý případ skoro přítomný. Na Československé Obchodní Akademii v Praze byl mým kolegou František Krupička, profesor němčiny a pak i angličtiny. Pocházel z německé rodiny, studoval na německém gymnasiu a u universitě, ale pak si najednou řekl, že jeho rodina se patrně poněmčila, jméno že dokazuje, že to byla rodina česká, a rozhodl se, státi se Čechem. A stal se jím a jest jim dosud. R. 1921 stal se docentem na Vysoké škole obchodní v Praze.

A nyní přejdeme k našim poměrům.

Vlast dle moderní definice je země, ve které člověk ztrávil své mládí. Pro nás z první generace jsou Spojené Státy "novou druhou vlastí". Pro naše děti, které se narodily ve Spoj. Státech nebo které sem přijely s rodiči v útlém mládí do šesti let, jsou vlastní Spojené Státy (mé dcery, které sem přijely ve věku 5 a 3 let, citily se vždy a cítí se stále Američankami, protože celou obecnou školu a high school prošly zde v Americe.)

Obecná škola americká je obdivuhodná ve svém vlivu na děti. Udělá z dítěte, které do ní přišlo třeba bez znalosti jediného anglického slova, řádného Američana. Tento vliv školy a styk s americkými spolužáky a později s přáteli americkými, výhradné užívání anglického jazyka v životě soukromém i veřejném, výhradná četba anglických novin, měsíčníků a knih, to vše působí dokonalé poameričtění.

Hlavní prostředky k zachování českého vědomí (neříkám "cítění", protože u dětí, které nikdy Čechy nepoznaly a vědí o rodině zemi svých rodičů jenom z jejich vypravování, o českém cítění mluvit nelze, to je možné jen u těch, kdo prožili své mládí v Čechách, čili u první generace), jsou:

I.) Užívání českého jazyka doma. To bylo prováděno tam, kde české babičky, jež se nenaučily anglicky, mluvily stále na děti česky. Rodičové záhy vlivem dílen, kam chodili pracovat, mluvili nejprve českoamerickou hatmatilkou ("Jdi ven na sajdvók a vačuj tam Čálíka") a pak, aby se zdokonalili v angličtině, kterou v praktickém životě tolik potřebovali, mluvili i doma anglicky, zvláště když vstoupili do angloamerických spolků.

II.) Posílání dětí do české školy. To je nejcenější ze všeho, proto vždy říkáme, že dítě, které prošlo českou školou, nikdy se nám úplně neztratí. Ale rodiče čím dál, tím více nedbali o posílání dětí do českých škol. Neviděli v tom žádný prospěch pro děti, pokládali to za olupování dětí o odpočinek po anglické škole, byli pohodlní, — a tak největší vinu na vymírání znalosti češtiny zde v Americe mají čeští rodiče.

Dnes na příklad v Chicagu, kde ještě dle úředního censu roku 1930, bylo 48,814 Čechů, rozených v Čechách, posílají rodiče do českých škol svobodomyšlných 608 dětí (číslice z počátku října 1944). To jsou děti rodičů svobodomyšlných a snad z dobré třetiny i katolických, protože tito posílají děti do svobodomyšlných škol proto, že z každonedělního "Svobodařského rozhlasu", s nímž je spojen 15 minutový program Sdružení českých svobodomyšlných škol, vidí, že se v těchto školách děti opravdu česky naučí. Ale 600 dětí, co je to na české Chicago?

Proto z druhé generace můžeme počítati jen u malého procenta na zájem o vše, co je české.

III.) Četba českých knih. Protože jsem věděl z vlastní zkušenosti, jak četba knih francouzských, španělských, ruských atd. udržuje ve mně zájem o uvedené národnosti a jejich kulturu i politické osudy, měl jsem děti vždy k četbě českých knih. Při

bohaté mé knihovně měly si z čeho vybrati. Ale tam, kde v rodině není česká knihovna, kam přijdou jen české noviny nebo kalendář, brzy zmizí zájem druhé generace o českou četbu. Pozorujete to pořád: Děti po smrti rodičů vypovídají český list nebo týdeník, píšíce: U nás není nikdo, kdo by to četl, my tomu nerozumíme.

Ve velkých městech, jako je Chicago, New York nebo Cleveland, jsou poměry aspoň trochu obstojné. Ale když členové druhé neb třetí generace žijí v úplně americkém ovzduší, kde vůbec není Čechů, tam potom vše je ztraceno.

Proto problém druhé a třetí generace v mých očích spočívá v tom, její členy sdružit ve spolcích, kde by bylo možno na ně působiti, s nimi se hodně stýkati, informovati je o české kultuře, povznášeti jejich zájem o české věci.

Census z roku 1940 nám očividně ukázal, že je nutno jednati rychle. Odkazují na prosincové číslo "Svobodného Československa" z r. 1942, kde v mém článku "Soumrak českoamerické první generace" naleznete, že poslední census z r. 1940 zjistil počet první české generace na 159,640 a počet druhé české generace na 279,040.

Protože první generace proti censu z r. 1930 klesla o 20.63 procent, lze očekávati její vymření k roku 1970 čili za dvacet pět let. Když jenom budete sledovati úmrtní oznámky v českých denících, uvědomíte si, jak těch Čechů, ve staré vlasti zrozených, rychle ubývá.

Jedním z cenných prostředků pro povzbuzení zájmu druhé generace byl by anglický časopis, dvakrát měsíčně vycházející, všestranně zajímavý, pěkně ilustrovaný. Dnes druhá a třetí generace nemá, z čeho by čerpala pravidelné poučení o tom, co může vznítiti její zájem o české věci. Současně tak z toho, jak byl čten můj "Outline of Czech History" ve "Svobodném Československu", že byl ilustrován. Mám přes 80 dopisů, tázajících se, zda "Outline" vyjde knižně. Po mých zkušenostech minulých nemám ovšem ni nejmenší chuti do knižních publikací. O tom se rozepíši příště.

**Karel Hudec:**

#### **KARLOVA UNIVERSITA**

(k 17. listopadu 1939).

#### **Šest set let práce ducha.**

Již za tři a půl roku budeme spolu s celým kulturním světem oslavovat památné výročí lidského ducha: šest set let Karlovy university. Dne 7. dubna 1348 vydal král Karel, a to z moci krále českého, zakládací listinu, k níž dostal rok před tím od pa-

peže Klementa VI. zvláštní sankci a již povýšil tehdy 133 let staré vysoké učení pražské, studium particulare, založené Václavem II., na studium generale a nadal toto nové učení právy a výsadami, jichž tehdy požívaly jen dvě školy: pařížská a boloňská.

Za téměř šest set let, kdy jsme prošli tolika těžkými údobími našich dějin, kdy jsme se těžce vypracovávali z temna nesvobody středověku k světlu svobody a práva našich dob, k volnosti víry i věd — nikdy a nikdo, z celé řady našich vládařů, z nictž mnozi byli zosobněním násilí, se neodvážil sáhnout na práva a svobody tohoto vysokého učení. I za dob válek, i za varu dějinných rozvratů Karlovo učení žilo a nesol dále, dalším generacím světlo tehdejšího pojetí věd a bádání.

Přišlo dvacáté století s ohromným rozmachem vzdělání a pokroku; u nás, i u našich sousedů roztávala nevzdělanost jako jarní sníh. Ukázalo se však, že naučit se číst a psát není všechno; že bestialita národa vzdělaného je horší primitivní hrubosti a zvířecosti kočovných kmenů starověku. A tak, v této době rozkvětu věd, umění a techniky, jsme byli vydáni nárazu, který srazil úsilí generací a přivedl nás zpět na hranice středověku. (Když v této souvislosti mluvíme o středověku, musíme být velmi opatrní; byl to právě náš člověk, F. X. Šalda, který řekl, že přirovnávat dnešní Němce ku středověku, je hrubou urážkou středověku).

#### **Pět let barbarismu.**

Němci, hlásající do celého světa svoji nadřazenost a svoji sílu, ukázali právě na příkladu našich vysokých škol, že nejsou ani nadřazení ani silní. Zavřeli naše školy, poněvadž se právem obávali duševní a duchovní soutěživosti vyplývající z naší vyspělosti věd a z našeho pokrokového názoru na život jimi velmi dobře postihnutého. Němci poznali, když se vdrali na jaře 1939 k nám a mohli srovnávat naši studující mládež s vlastními heilujícími automaty, že husí pochodování jejich univerzitního dorostu je sice dobré pro přípravovanou váleku, že však je třeba myslit i na budoucnost; že jednou bude po válce a pak znovu přijde zápolení na poli ducha; a věděli velmi dobře, že právě na tomto poli ztrácejí každým rokem posice. Nač přemýšlet o tom, jak se udržet v této soutěži, když se vše dalo prostě zaříditi zaražením výchovy celého národa; národa jim tak nebezpečného, ne sice kvantitou, za to však kvalitou?

Na venek, aby zachovali zdání legality —

na niž se tak upínají při každém dalším násilí — našli pro své špatné svědomí u-spokojení v poukazu na t. zv. nepokoje. A tu dokázali, že vlastně nejsou silní. Silný se nebojí slabých; stát, vědomý si své síly, se nebojí demonstraci mládeže — neozbrojené, proti tankům; k násilí bez soudu se schyluje jen ten, kdo si je vědom své vnitřní slabosti.

Toto vše je dávno známo. Celý svět již vzal na vědomí a pamatuje si do budoucna, jak ukazují letošní pamětní schůze, že Němci si 17. listopadu 1939 navěky a nemsazatelně poskvřnili strany svých dějin; nikdo jim nebude věřiti německému hlásání o jejich kultuře, o jejich světovém kulturním poslání, když německá věda a německá kultura dokázala být spolupachatelkou na této pohaně národa s 22 universitami; vždyť německé university, jejich knihovny a laboratoře, dostaly svůj díl z této loupeže.

#### Obžaloba německého národa.

Toto vše je známo a zapsáno do světových dějin. Žádný německý historik budoucna to nevymaže. A přesto opět opakují tuto pravdu, poněvadž je stále nutno ji opakovat — že tím vším není vinna jen úzká skupina lidí kolem dnes již mlčícího Němce č. 1. Tím vším jsou vinní Němci. Němci jako celek, jako národ. Desítky milionů Němců. A mezi nimi ti, kteří nám budou po válce ukazovat demokratickou tvář a budou pomáhat budovat t. zv. de-

mokratické Německo, "aby všichni mohli žít v míru".

Jsou vinni před svědomím světa. Nikdo z nich nepovstal, aby řekl své "ne". Kolik německých intelektuálů, profesorů, literátů, umělců bylo za války na různých zájezdech venku, v neutrální cizině. Slyšeli jste jeden jediný hlas, který by byl hlasem jejich svědomí? Na konci roku 1939, na počátku roku 1940 a později? Neslyšeli jsme, nikdo z nás. Dokud myslili, že dobudou světa, do té doby vše, co dělal Němec č. 1, bylo nejen dobré, ale přímo posvátné.

Těchto pět let násilného umlčení našich škol přineseme na soud dějin. Přineseme tam svatou při utrýzněné naší mladé generace, která mohla být krásným květem lidskosti. A s tou naší obžalobou přineseme i varování — na základě draze zaplacených zkušeností z našich dějin — že při nadcházejícím velkém účtování nemohou být přiznány polehčující okolnosti, nemůže být dáno žádné podmíněné odsouzení jako po minulých válce, ale že soud musí být pevný a spravedlivý. Aby nejen u nás, ale v celé zlomené Evropě se mohly rodit děti jako lidé a ne jako potrava pro děla; aby tyto děti si mohly klidně hrát a učit se; a aby studenti se mohli bez obav připravovati na velké kulturní a sociální úkoly, které nás čekají v budoucnu.

Proto soud, který přijde, musí být spravedlivý. Nic jiného nežádáme.

## ZPRÁVY ORGANISAČNÍ

### ZÁPIS

schůze Předsednictva Americké Obce Sokolské, konané v pondělí 29. ledna. Přítomní bratři: Prchal, Falta, Jelínek, Kačer, Konečný a Miller. Sestry: Čiháková, Danková a Sýkorová. Omluven br. Zmrhal. Schůzi řídil starosta br. Prchal. Čten zápis o schůzi poslední a přijat.

Dopisy: Ústředna Č.N.S. děkuje za veškerou pomoc ve prospěch odbojové akce v minulém roce vykonanou a žádá spolupráci v roce letošním a zároveň žádá o vyslání zástupce. Znovuzvolen starosta br. Prchal a jako náhradník ustanoven br. Konečný. — Sokol Omaha, Nebr. žádá dobrozdání ohledně dorostenců, kteří odešli za vojenskou povinností a jsouce v branné moci, dovršili 18. roků, tudíž mají-li býti považováni co řádní členové. Schváleno od povědět ve smyslu jejich přání. — Župa Východní zasílá doporučení z jejich celo-

roční schůze, založení "Sokolské Legie" po válce z členů sokolstva, dlicích nyní ve vojenské službě. V základě doporučení přijato, avšak musí se tato záležitost podrobně vyšetřit a proto předána vzdělávacímu sboru a náčelnictvům. Druhá záležitost, týkající se zlepšení obsahu čítecí látky v orgánu Sokola Amerického, rovněž odkázána vzdělávacímu sboru. Žádost o zrušení Technické hlídky v orgánu a tištění této zvlášť, nebylo schváleno a rozhodnuto tuto ponechat v orgáně až do příštího sjezdu. American Slav Congress žádá o zřízení pracovního tělesa v našem sousedství ku sbírání šatstva pro Jugoslavii. Usneseno poukázat na naše vlastní potřeby.

Zprávy: Za náčelnictva podává zprávu Jarka Jelínek a tato přijata a v ní vložené body schváleny. Vznikl rozhovor o možnosti získání letců-sokolů z Anglie za naše cvičitele. V zásadě věc schválena a do-

poručeno si vyžádat postup cesty v této otázce od Čsl. vyslanectví ve Washingtoně. Sestra náčelnice doplňuje zprávu sdělením, že sestry z náčelnictva pomáhaly při balení beden šatů do zámoří. — Za Ústřední Vzdělávací Sbor zprávu hlásí bratr starosta. Bude pořízen mimiografický měsíční zpravodaj, který bude posílán všem jednotám. Rovněž jest v přípravě látka v jazyku anglickém pro mládež. Zpráva br. starosty přijata. Dále br. starosta podává zprávu z Ústředny Čes. Nár. Sdružení a tato rovněž přijata.

Další záležitosti nebyly ku projednávání a proto schůze skončena v 10:10 večer. •  
Karel M. Prechal, starosta,

Václav Konečný, jednatel.

#### PŘÍJEM V LEDNU.

Sokolice Tyrš, Omaha, Nebr., příspě. za IV. čtvrt. ....	\$ 15.25	Sokol Slávský, Cicero, Ill., příspě. za IV. čtvrt. ....	55.10
Sokol Curtis Bay, Baltimore, příspě. za IV. čtvrt. ....	13.05	Sokol Slávský, Cicero, Ill., splátka na dluh .....	25.00
Sokol Wilson, Kans., příspě. za IV. čtvrt. ....	6.60	Sokolice Tábora, Berwyn, Ill., příspě. za IV. čtvrt. ....	20.45
Sokolice New York, N. Y., příspě. za III. čtvrt. ....	20.40	Sokolice Tábora, Berwyn, Ill., fond Čsl. Sokolstva .....	35.00
Sokol Americký, příspě. za IV. čtvrt. ....	17.25	Sokol Tábora, Berwyn, Ill., příspě. za IV. čtvrt. ....	38.70
Sokol Detroit, Mich., příspě. za II. čtvrt. ....	37.70	Sokol Cedar Rapids, Iowa, příspě. za IV. čtvrt. ....	46.20
Western Fed. & Sav. Ass'n., úroky za 6 měsíců .....	25.00	Sokol Cedar Rapids, Iowa, fond Čsl. Sokolstva .....	35.00
Radnice Sav. Ass'n., úroky za 6 měsíců .....	15.00	Sokol Scio, Ore., příspě. za IV. čtvrt. ....	10.40
Radnice Sav. Ass'n., úroky za 6 měsíců .....	7.50	Sokolice Newark, N. J., příspě. za IV. čtvrt. ....	5.55
Sokolice Philadelphia, Pa., příspě. za IV. čtvrt. ....	4.60	Sokol New York, N. Y., příspě. za IV. čtvrt. ....	70.90
Sokolice Crete, Nebr., příjem za IV. čtvrt. ....	9.15	Sokol Toledo, O., příspě. za IV. čtvrt. ....	11.10
Sokol Newark, příspě. za IV. čtvrt. ....	7.20	Sokolice Baltimore, Md., příspě. za II. a III. čtvrt. ....	27.80
Sokol Detroit, Mich., příspě. za III. a IV. čtvrt. ....	75.70	Sokol Nová Vlast, Cleveland, O., fond Čsl. Sokolstva .....	101.50
Sokolice Havlíček-Tyrš, Chicago, příspě. za IV. čtvrt. ....	50.05	Sokol Corpus Christi, Texas, příspě. za IV. čtvrt. ....	18.80
Sokol Pine City, Minn., příspě. za IV. čtvrt. ....	3.90	Sokol Verdigre, Nebr., příspě. za IV. čtvrt. ....	6.45
Sokol Cleveland, O., příspě. za IV. čtvrt. ....	19.05	Sokol Chicago, příspě. za IV. čtvrt. ....	58.60
Sokol San Francisco, Cal., příspě. za III. a IV. čtvrt. ....	35.30	Pová. fond Čsl. Sokolstva, L. A. Šťastný, B. A. Hora, Cicero, Ill. ....	6.00
Sokol San Francisco, Cal., fond Čsl. Sokolstva .....	50.00	Sokol Philadelphia, Pa., příspě. za IV. čtvrt. ....	13.00
Sokol Tyrš, Cleveland, O., příspě. za III. čtvrt. ....	76.65	Sokol Baltimore, Md., příspě. za IV. čtvrt. ....	28.20
Sokol Tyrš, Cleveland, O., splátka na starý dluh .....	23.35	Sokol Nová Vlast, příspě. za III. a IV. čtvrt. ....	70.50
Sokol Stickney, Ill., příspě. za III. a IV. čtvrt. ....	29.30	Sokolice Cedar Rapids, Ia., příspě. za IV. čtvrt. ....	24.90
Br. Zabranský, Little Ferry, N. J., za angl. knížky .....	9.25	Sokol Fuegner Tyrš, So. Omaha, Nebr. příspě. za IV. čtvrt. ....	31.80
		Sokol Antonio, Texas, příspě. za IV. čtvrt. ....	2.10
		Sokol Hopkins, Minn., příspě. za IV. čtvrt. ....	4.35
		Sokol Fuegner, L. I., N. Y., příspě. za IV. čtvrt. ....	18.45
		Sokolice Town of Lake, Chicago, Ill., příspě. za IV. čtvrt. ....	26.50
		Sokol Schuyler, Nebr., příspě. za II., III. a IV. čtvrt. ....	38.60
		Sokol Tábora, Berwyn, Ill., příspě. za IV. čtvrt. ....	38.70
		Sokol Berwyn, Berwyn, Ill., příspě. za IV. čtvrt. ....	24.60
		Sokol Minneapolis, Minn., příspě. za IV. čtvrt. ....	6.00
		Sokol Havlíček-Tyrš, Chicago, příspěvky za IV. čtvrt. ....	65.10
		Sokolice Chicago, Chicago, Ill., příspě. za IV. čtvrt. ....	29.25

Sokolice Chicago, Chicago, Ill., na Pováł. fond Čsl. Sokolstva .....	7.50
Sokol Čechie, Chicago, přisp. za IV. čtvrt. ....	18.45
Sokol Wilber, Nebr., přisp. za IV. čtvrt. ....	23.15
Sokolice Detroit, Mich., přisp. za IV. čtvrt. ....	20.50
Sokolice Detroit, Mich., na Č.N.S. ....	32.00
Sokol St. Louis, Mo., přisp. za IV. čtvrt. ....	61.50
Br. Karel Prchal, na povál. fond Čsl. Sokolstva .....	10.00
Sokol Pittsburgh, Pa., přisp. za IV. čtvrt. ....	14.60
<b>Celkový příjem .....</b>	<b>\$1,662.75</b>

**Vydání:**

Col. of Inter. Revenue .....	\$ 63.00
Sjezd. fond American Sokol Union .....	113.27
Kata Danko, náhrada za vydání ....	100.00
Hilda Jelínek, vyd. jednatelky náčelnictva za rok 1944 .....	12.00
Josef Falta, vydání pokladníka za rok 1944 .....	12.00
V. Konečný, služné za leden 1945 ....	136.00
Jarka Jelínek, služné náč. ....	116.80
Jarka Kořář, služné redaktora .....	93.50
Jarka Turek, služné výprav. S. A. ....	15.00
R. Mejdrič, za tisk S. A. za leden .....	246.72
Sokol Chicago Hall, nájemné .....	25.00
Color Print Co., tisk legitimace .....	14.00
V. Konečný, poštovné úřadovny za leden .....	8.12
V. Konečný, za úklid úřadovny za leden .....	2.50
J. Martinec & Son, potřeby pro úřadovnu .....	1.93
Ill. Bell Tel. Co., účet za leden ....	10.42
Edward J. Barrett, popl. za hlášení stát. depart. ....	1.00
<b>Celkem .....</b>	<b>\$972.16</b>

**Porovnání:**

Zůstatek z měsíce prosince .....	\$ 357.54
Příjem v lednu .....	1,662.75
<b>Celkový příjem .....</b>	<b>\$2,020.29</b>
Vydání v lednu .....	972.16
<b>Zůstatek na únor .....</b>	<b>\$1,048.13</b>

**Předsednictvo A. O. S.****ZÁPIS**

o schůzi náčelnictva AOS., konané ve středu 24. ledna 1945 v 8 hodin večer v úřadovně AOS.

Přítomni: Danková, Divišková, Farová, Holeková, Jelínková, Prenerová, Škarýdo-

vá, Tintěrová, Jelínek, Linhart, Šimon, Stránský.

Zápis o schůzi minulý přijat. A.A.U. děkuje za příspěvek do ročenky a to zejména výsledky závodů AOS. i účasti závodníků na utkání v různých složkách A.A.U. Současně upozorňuje na zakoupení ročenky. Doporučuje se objednat 50 kusů ročenky. Náčelník župy Východní AOS. br. Josef Sazama v obšírné zprávě líčí vykonanou práci a příští program tělocvičné činnosti. Oznamuje závody dorostu a zvolení sestry Barbory Kotlan za župní náčelnici. Zpráva s potěšením vzata na vědomí. — Sestra May Konečná, náčelnice župy Střední AOS. posílá roční zprávu o činnosti ženských tříd v uplynulém roce. Činnost tato zaslouží si pozornosti. — Br. Josef Kos, náčelník župy Jižní AOS. ve své zprávě objasňuje nedostatky zmenšené činnosti tělocvičné a pevně doufá, že se výkonnost zlepší. — Dopis Matice Vyššího vzdělání vzat na vědomí a členstvo náčelnictva osobně uvolilo se dle možnosti přispěti. — Ostatní dopisy a žádosti o cvičení a hudební doprovody byly vyřízeny přímo.

Zpráva náčelníka a náčelnice AOS. přijata. Všem náčelníkům a náčelnicím žup i župním náčelnictvům posláno poděkování za vykonanou práci v uplynulém roce a některým župám pak s poukazem na možnost zvýšení činnosti. Navštívena byla výroční schůze náčelnictev mužů i žen župy Střední. Pracuje se na společných cvičeních a pomáhá se, kde je třeba. — Zdravotní odbor AOS. konal též výroční schůzi. Náčelník poděkoval odstupující předsedkyni zdravotního odboru s. K. Dankové za vykonanou práci v minulých letech a blahopřál nové předsedkyni s. B. Prenerové.

Cvičitelé školy v r. 1945. Náčelník obce upozorňuje na pěkné výsledky cvičitelských škol, jichž absolventi i mladí naši dorostenci a dorostenky vážně chápou se povinností a dobře se uplatňují v jednotkách. Je to dobrá záruka pro budoucnost a v přítomné době velká opora při vedení v tělocvičnách. Činnost tělocvičná musí být udržena, jinak sokolství dozná poklesu ještě většího, nebude-li pečováno o výchovu mladších vedoucích. Zmiňuje se, že po dobu tří roků nebylo možno získati společného cvičitele, který by pomáhal, vzdělával a spájel, organizačně i všeobecně pracoval v našich jednotkách. Fond pro společného cvičitele nebyl využit. Je nutné jinou cestou pečovat o výchovu cvičitelstva a zvýšení činnosti a tak pomoci v jednotkách i župách. — Z těchto důvodů náčelnictva AOS. jednomyslně navrhuje, aby v r. 1945 uspořádá-

na byla cvičitelská škola AOS. dvou až třínedělní. Náklad na ubytování a stravování, jakož i ostatní vydání, spojené se Školou necht' nese AOS. Na cestovné necht' přispěje AOS. všem žákům z míst vzdálenějších do určité výše dle vzdálenosti. — Jednoty neb župy by jen částečně mohly poskytnouti příspěvek žákům na cestovné. Tím AOS. umožní výcvik cvičitelstva dnes tak potřebný. — Do školy cvičitelské mohly býti pojati cvičící členové a členky neb dorostenci a dorostenky starší 16 let. Nejlépe bývali kursisté, jelikož škola by byla pokračovací. Výběr proveden by byl župou na doporučení jednot.

Rozvrh účasti dle žup: Východní 2 muži (dorostenci), 2 ženy neb dorostenky, celkem 4. Severovýchodní 3 a 3, celkem 6. Střední 5 a 5, celkem 10. Západní 3 a 3, celkem 6. Severní 1 a 1, celkem 2. Jižní 2 a 2, celkem 4. Pacifická 1 a 1, celkem 2. Dohromady 17 děvčat a 17 chlapců — všech 34. Kdyby některá župa nevyužila přidělený počet, přidání byli by posluchači jiné župy. — Finanční náklad je v mezích možnosti financí AOS. a rozpočet je připojen. Je předpoklad, že i poměry válečné budou daleko mírnější než nyní. Obě náčelnictva AOS. pevně věří, že výchovou cvičitelstva nejen uchráníme naší činnost tělocvičnou, ale i vůbec sokolskou. Návrh bude podán náčelníkem a náčelníci předsednictvu AOS.

Schváleno vyhovět žádosti br. O. Kudrnovského za proštění členství náčelnictva AOS. s ohledem, že pro nedostatek času není mu možno schůze navštěvovati. Pošle se mu poděkování za jeho vydatnou spolupráci, věnovanou americkému Sokolstvu po řadu let v náčelnictvu obce. — Uvažováno o doplnění náčelnictva novým členem a rozhodnuto bude v příští schůzi. Po debatě o určitých bratrích schůze skončena.

Hilda Jeínková, jednatelka.

## Ú. V. Sbor A. O. S.

### KU NASTÁVAJÍCÍ ČINNOSTI V R. 1945.

Všem nově zvoleným vzdělavatelům žup a jednot klademe důtklivě na srdce, aby se vzhopili ku opravdové práci a zahájili slibnou činnost ve svém důležitém poslání a aby dohonili vše to, co jejich předchůdci byli zanedbali.

Žijeme v době velmi vážné a proto, je-li činnost tělocvičná ohrožena úbytkem cvičitelů a nadějných cvičenců odchodem do armády, námořnictva, letectva, tu nutno napříti veškeré úsilí ku činnosti vzdělavací, aby po této stránce udržen byl jarý duch v našich jednotách.

"Kde stanutí, tam smrt" pravil geniální tvůrce Sokolstva, Dr. Mir. Tyrš, který měl na zřeteli při výchově sokolské vedle cvičení tělesných sil, též pravidelné cvičení ducha jako nezbytnou složku, směřující ku všestranné dokonalosti budoucích ochránců národa a vlasti.

Bezpočtukrát připomínáme důležitost práce vzdělavací a stále čekáme na příznivé zprávy ve směru tom — leč dosud, jak se zdá, marně. Za tuto hostejnost činíme zodpovědný starosty žup a jednot, že nestarají se o to, co jich vzdělavatelé vykonali a co konají, o čemž ústředí nedostává nižadných zpráv, aby mohlo zasáhnouti tam, kde třeba nápravy neb pomoci. Tak to nadále nemůže jít a my žádáme vzhopení se ku činnosti a ku podávání pravidelných zpráv do ústředí!!

Necht' rok 1945 zastihne nás všechny při svorné práci pro rozkvět a posílení myšlenky sokolské v Americe s pevnou nadějí úplného vítězství Spojenců nad krvavými nacisty a Japonci.

V práci a vědění jest naše spasení — proto práci zdar! — Váš vzdělavatel.

## Ž u p a S t ř e d n í .

### ZÁPIS

ze schůze V. V. S. Ž. S., konané 17. ledna 1945.

Schůzi řídil br. starosta Břetislav Vaněk; přítomno 28 zástupců. Protokol z minule přijat jak sepsán.

Přijmuty dopisy. S díky přijat novoroční pozdrav, zdar a přání úspěchu od br. Jarky Turka, Colorado Springs, Colo.

Do bazarového výboru Č.N.S. zvolena ses. M. Radvanovská, aby spolupracovala na přípravné práci bazaru, který bude od 5.—11. dubna pořádán Kraj. výborem v Plzeňském Parku. Zprávy činovníků podány za rok 1944, které schváleny a usneseno zaslati do Sokola Amerického k otištění.

Zpráva náčelnice: Ve výroční schůzi cvičitelských sborů, konané 12. ledna, byla jsem jednohlasně zvolena za náčelnici. Náčelnictvo žen župy sestává ze sester: Lillian Šrámek, Mária Jeníček, Zdenka Freehauf, Barbora Růžička, Irene Marek, Blanche Lang, Eleanor Navrátil a Blanche Tůma. Ve schůzi náčelnictva byla pak zvolena I. místonáčelnicí sestra Šrámková, II. místonáčelnicí sestra Růžičková a zapisovatelkou sestra Jeníčková. Zástupkyně do župy sestra Freehauf.

Jelikož tento rok mělo připadnouti pořádání sletu Americkou obcí sokolskou a

ježto z válečných důvodů pořádán býti nemůže, doporučuje Náčelnictvo žen, by župa uspořádala slet ve větším měřítku a pozvala všechny župy, by se účastnily sletu našeho vysláním družstev, které by se též účastnily závodů, neb pouze cvičení. Věříme, že tímto bysme pomáhali i k větší činnosti v župách venkovských. Slet by mohl být nazván "Vzpomínkový Slet", neb podobně.

Zádám o povolení, bych mohla nechat rozepsat hudbu ku prostným, která by byla zroslána všem jednotám.

Před zahájením volby činovníků br. starosta B. Vaněk poděkoval zástupcům za spolupráci v roce 1944 mu prokázanou a zdůraznil, že Sokol jest na prvním místě organizací tělovýchovnou a národní, a ocenil práci cvičitelských sborů župních, Hosp. výboru, zást. do Kraj. výboru Č.N.S. i všem br. a ses., kteří přispěli k úspěchu S.Ž.S. Čteny záruky a platy úředníků, které zůstaly nezměněné.

Volba starosty byla provedena aklamálně a voleno lístky a zvoleni následovně: Starosta Břetislav Vaněk, náměstkyně Marie Radvanovská, jednatelka-účetní K. Štichová, pokladník Jos. Brouk. Náčelník schválen br. Jos. Regner, náčelnice M. Konečná. Hosp. výbor: Emilie Welclová, M. Radvanovská a F. Štěpán. Účtující výbor bratři Vorel, Slíva a Kopp. Zást. Kraj. výb. starosta B. Vaněk. Do výboru na rozvrh činnosti a práce v příštím a poválečném období zvoleni: br. V. Šimaner, ses. Welclová, Konečný a br. J. Regner.

Volný rozhovor následoval a br. Šimaner připomíná, že jest právě nyní čas, abychom začali s post-war planning, by tělocvičny byly připraveny pro naše vojny, doufajíce v jejich brzký návrat. ....

K této debatě mluvilo více br. i ses. a br. náčelník Jos. Regner dosvědčuje, že tento problém jest vážný a časový, že z dopisů, které mu vojini zasílají, vyznívá, že se těší naši cvičenci, až se vrátí z vojny, že zase v rodině sokolské pookřejí. Br. Šimaner má na mysli též naši druhou generaci, by tu jsme zaučovali v práci administrační, aby mohl nastoupiti na místa starších pracovníků. Ses. Welclová dala návrh, aby byl zvolen výbor, který by započal tuto akci. Toto schváleno.

Zádost, kterou zaslali zástupci sok. jednot: Sokol Chicago, Havlíček-Tyrš, Stickney, Tábor a Berwyn ze schůze, která k tomu účelu byla svolána na 7. ledna. V ní rokováno o zvýšení většího zájmu pronajímání síní sokolských. Usneseno, aby S.Ž.S. byla jakýmsi protektorem této

akce.

Po vysvětlení mnoha br. i ses. schválen návrh ses. Macichové, podporovaný br. Vorem, aby byla dána výzva do časopisů, neb rozhlasem radiovým, s dodatkem ses. Welclové, aby starosta, náměstkyně a jednatelka měli přehled provolání tohoto apelu, než se zašle před veřejnost.

S přáním mnoha zdaru v roce 1945 bratr starosta schůzi ukončil. — Nazdar!

Sepsala K. S., jednatelka.

### CELOROČNÍ ZPRÁVA JEDNATELKY S. Ž. S.

Počet zástupců ve V. V. S. Ž. S. bylo 36 ze 17 chicagských jednot.

Průměr návštěv ve schůzích byl 21. Pravidelných schůzí bylo 10, mimořádné 3 pro účel veřejného cvičení, 1 pro Community and War Fund. Účast byla následovně:

10 schůzí se účastnili br. starosta B. Vaněk, ses. Štichová, Macichová a Vajčnerová; devíti Regner, Beníšek a Stárek. Osmi sestry Radvanovská, Vydrová a Ševčíková; bratři Brouk, Falta, Vorel, Pešek a Hobik. Sedmi sestry Konečná a Welclová, bratři Kačer, Zárobský, Továrek a Kopp. Šesti ses. Mašková, br. Slíva a Šimaner. Pěti Synková, Dr. L. Blažek a Škubník. Čtyři Růžičková, Fuková a Garvan. Tří Krátká, Bučková a Illichmanová, Dvou br. Lejhanec a jedné br. Štěpán.

Vzdělávací odbor S.Ž.S. byl několikrát obeslán, ale pro malou účast ve schůzích upuštěno pokračovati ve vzdělávací činnosti.

V S. Ž. S. jest soustředěno 27 sokolských jednot.

Stav členstva dle zaslanych zpráv jest následovný: Mužů hlášeno 1,805; porovnání z roku 1943 jest rozdíl 68 mužů méně. Žen je 1,752; vzestup 10 oproti roku ložskému. Úhrnný počet 3,557. Vojinů v branné moci hlášeno 367 a žen 14.

Náčelnictvo s cvičicím členstvem zúčastnilo se mnoha humanních podniků, kde všude účinkovali zdarma.

V březnu ses. náčelnice se Sokolicemi Slávskými měly pěkný program v Men Central. Název večera byl Night of Czechoslovakia, kde bylo hostěno mnoho amerických vojinů českými pochoutkami.

Na dětskou obrnu bylo odevzdáno župou \$256.40.

Sokolská župa Střední obdržela diplom od Č.N.S. při večírku 8. března za práci vykonanou v roce 1943, která vynesla pro dobro Č.N.S. přes \$1,100.00.

V závodech A.A.U., pořádaných 30. dubna, získalo naše cvičící členstvo několik závodních cen.

Všechny jednoty pořádaly svoje veřejná cvičení. Větší jednoty vypomáhaly, kde bylo třeba v menších jednotách. Cvičení byla všechna hojně navštívena letošního roku, toť uznání za práci našich vedoucích, kteří udržují tělocvičny v živém chodu v této válečné době.

V květnu, dne 28., Svaz Svobodomyšlných pořádal slavnost slovanské solidarity, při které též účinkovalo naše cvičící členstvo.

Na den Zdobení hrobů bylo Sokolstvo v krojích čteně zastoupeno v průvodu na Národním hřbitově.

Na slavnost Českých Svob. Škol v Plzeňském Parku v měsíci červnu též vysláno cvičící členstvo župy Střední, aby účinkovalo při programu.

26. července jsme se zúčastnili při pietní vzpomínce našeho nezapomenutelného mučedníka Karla Havlíčka Borovského v Douglas Parku.

6. srpna byla slušná účast krojovaných členů v průvodu při VI. Mobilisaci, pořádané Kraj. výborem Č.N.S.

V červnu byl náš slavnostní den, který započal krásným průvodem a byl to den nezapomenutých chvílí, neb veškeré vystoupení bylo zdařilé. Výtěžek byl 1,673.47. Mimo toho obdržely jednoty za svoje prodané lístky \$600.30, takže výtěžek obnášel \$2,284.07. Upřímný dík patří bratřím i sestřím jak náčelnictva, tak i hospodářského výboru v čele se ses. Welciovou, která byla cooptována hospodářským výborem. Dále všem sestřím i bratřím, kteří pracovali k tomuto úspěchu.

AOS. pořádala cvičební školu v Č.S.A. campu v Algonquin od 2. do 16. července. Župa Střední měla 30 posluchačů a župa Západní 13, celkem 43. Župa naše povolila \$600.00 pro tento kurs, odměna to cvičícímu členstvu, neb měli velký podíl na úspěchu našeho veřejného cvičení.

V měsíci září byla župa Střední požádána, aby spolupracovala pro Community and War Fund, svolána schůze předsednictva, kde 40 sester i bratrů vybráno spolupracovat a ses. náměstkyně M. Radvanovská zvolena předsedkyní Lawndale distriktu. Sbirka tato se zdařila, neb obětavými sestrami bylo sebráno dům od domu za československou složku \$7,377.15. Tím dosáhla československá složka I. místo.

Měsíc listopad přinesl nám smutnější zprávu, neb Sokol Americký ztratil svoji budovu na 18. a May ulicích. Aby tuto budovu udrželi, Sokolstvo pořádalo bazar, který vynesl asi \$4,000.00, které však již nepomohly.

Župa Střední vysílá zástupce do Kraj. výboru Č.N.S. a do Slav Congress, kde máme tři zástupce.

Sestry Sokolice pilně pracují v Červeném kříži a průkaz vysvětluje, že sestry i bratři jsou častými dárci krve pro Červ. kříž. Ale jest právě nyní žádoucí dávat ještě více a kdo může, prosím, připomínejme v jednotách tuto pomoc našim raněným vojínům, neb to jest nejlepší dík, který jim prokážeme za jejich chrabrost.

Dovolím si ještě vzdátí posmrtní vzpomínku našim padlým bratřím Sokolům, kteří dali své životy za naši vlast a svobodu. Budiž čest a památka vděčně zachována v srdcích našich!

Nazdar!

Sepsala K. Štichová, jed.

## Župa Východní.

### ZÁPIS

ze schůze župy Východní, konané dne  
15. ledna 1945.

Schůzi předsedal starosta J. Gregor. Zápis ze schůze minulé po přečtení schválen s malou opravou, aby technická hlídka v Sokole Americkém byla tištěna zvlášť mimo Sokola Amerického.

Dopisy: Župní příspěvky poslaly jednoty: Sokolice Schenectady, N. Y., \$5.76; Sokolice New York, N. Y., \$20.40; Sokolice Baltimore, Md., \$25.35; Sokol Newark, N. J., \$3.60; Sokol Schenectady, N. Y., \$8.85; Sokol Curtis Bay, Md., \$36.00; Sokol Little Ferry, N. J., \$12.80; Sokol Blesk, Baltimore, Md., \$14.10; Sokol New York, N. Y., \$34.95.

Spojené sokolské župy na Východě na vpravení veřejného vystoupení ve zbrojnici dne 21. května 1944 vrátily župě zálohu \$100.00 a mimo toho každá župa obdržela \$106.00 co výtěžek z vystoupení. American Slav Congress of Greater New York poslal župě 25 členských lístků. Po přečtení dopisu usneseno lístky vrátit. Jednota Sokol Belcamp, Md., oznamuje svoji roční členskou schůzi v neděli dne 7. ledna 1945 se žádostí, aby někdo ze župy schůzi navštívil. Dopis přišel dva dny před schůzí a župa konala schůzi až 15. ledna. Pro vzdálenost a krátkost času župa se nemohla schůze zúčastnit. Sokol Fuegner, L. I., zve župu na jejich schůzi a uvedení nově zvolených úředníků na rok 1945. Pozvání s díky přijato a usneseno se schůze zúčastnit. Účet \$54.50 za obědy při celoroční župní schůzi povolen k vyplacení. Jednoty oznamují nově zvolené úřednice: Sokolice Philadelphia,

Pa., Sokol Newark, N. J., Sokol Schenectady, N. Y.

Zpráva náčelníka: Dne 5. ledna spojené sokolské župy konaly schůzi, kde vypracovaly program pro závody dorostu a žádají, aby z každé župy byli zvoleni dva zástupci co výbor do parku při závodech. Zvoleni br. starosta Jos. Gregor a jednatel Jos. Kolman. Cvičení pro starší bratry bylo schváleno a jednoty jsou žádány, aby proštná cvičily a při závodech dorostu dne 17. června program obohatily.

Zpráva z jednot: Jednoty ve cvičení pokračují. Sokol Fuegner, L. I., pořádá tanec dne 24. února. Sokol New York pořádá výroční šibřinky dne 1. února a veřejné cvičení v měsíci březnu. Sokolice New York pořádají tanec a Sokolice Newark také pořádají tanec.

Příjem v dnešní schůzi \$367.75, vydání 054.50.

Tímto program schůze vyčerpán a starosta schůzi za skončenou prohlásil. Nazdar!

Joseph Kolman, jednatel.

## Ž u p a   Z á p a d n í .

### ZE CEDAR RAPIDS.

9. ledna konala se slavnostní schůze Sokolic Renata Tyršová. Byla to i poslední schůze, kterou vedla odstupující starostka s. Zora Klinská. Bylo probráno několik důležitých záležitostí, jelikož tělocvičná jednota zahrnuje v sobě mnoho jiných dobrých účelů vzdělávacích i dobročinných, jako Matici Vyššího Vzdělání, českou školu, Národní Sdružení a jiné. Výbory podaly své zprávy. 14 žen, 16 dorostenek a 38 žákyň podílili se na cvičení. Stává možnost, že v létě budou pořádány závody a snad i akademie v květnu.

V březnu očekává se pěvkyně Jarmila Novotná, na kterou se C. R. už dlouho těší a která slíbila dopisem podílet se na Masarykově koncertu. Br. Hlubuček, který celou tuto kampaň řídí, již dlouho úsilovně pracuje v tom směru a doufejme, že tento březen bude nezapomenutelný pro celé naše město. Výtěžek půjde na doplnění letošní kvoty, neboť bazár letos nebude.

Sestra Marta Králíková poděkovala odstupující sestře starostce Zofě Klinské za její nezištnou práci po 2 letech vedení sboru a nastolila nově nastupující starostku sestru Marii Vítkovou, citováním slov zesnulého bratra Franty Filipa: "Ideály pravého sokolství nejsou věci povrchní, nesmí býti pozlátkem, nýbrž pravým zlatem. Sokol je věcí srdce — ne hlavy, ne spolkaření,

ale bratrství, jak Tyrš a Fuegner žili. Cesty naše mohou býti rozličné, jen cíl je stejný."

Na to sestra náčelnice děkuje odstupující starostce a vítá novou starostku za cvičitelský sbor.

Sestra Machovská, starší, čte dopis od br. Karla Prchala, který přeje zdar novým činovnicím. Přeje, by udržely jednotu v činnosti, což je dnes velkou prací a je třeba úsilí všech členek.

Čten dopis od bratra starosty R. Nováka, blahopřející k 45. výročí Sokolic.

Sestra Adélka Nováková, nově zvolená místostarostka, projevuje dík za projevenou jí důvěru a slibuje spolupráci sestře Vítkové. Ostatní úřednice byly znovu-zvoleny.

Sestra starostka Vítková navazuje na slova zesnulého br. Filipa, že sokolství je věcí srdce a ne hlavy, slibuje pracovat pro vše, co sokolství v sobě chová a ti kdo mají její nezištnost a její snahu přispěti sokolu vždy a všude, tedy i v budoucnosti, věří. Ses. starostka procitěně čte tyto věty od A. B. Hagemonové:

Tímto životem projdu pouze jednou. Mohu-li spolubližnímu prokázat laskavost, aneb jakékoliv dobro, učiním tak nyní. Nechci je odkládati aneb zanedbávati, neboť touto cestou vícekrát nepůjdu. —

Nová starostka ukončila schůzi probráním nových záležitostí a úvodem do 45. našeho výročí končila schůzi citováním básně od J. V. Sládka:

#### Byli jsme a budem.

Byli jsme a budem,  
jak jsme byli dosud,  
ranami a trudem  
nezlomí nás osud.  
Přes vln burné vzteky  
na své české skále  
bili jsme se věky;  
bít se budem dále!  
Prapory jsou zdrány,  
krev je hříčkou hromu,  
přec jen budem pány  
my ve vlastním domu!  
At 'se moře pění  
v krve proudu rudém,  
vzdorní, nezlomení  
byli jsme a budem.

Co výše uvedeno bylo doplněno četbou a meditací úvah v literatuře od Karla Čapka.

Sestra Jaroslava Holubová cituje Čapkovu prozíravou a hlubokou mysl. Čapek mohl by se nazvat učitelem národa a mistrem staré i nové literatury. Čapek napsal 38 knih, mimo cestovní listy, divadlo, saturu a jiné. Jeho hovory s Masarykem právě

vyznačují, jak nesmírnou hodnotu připisuje každé duši. Vidíme a soudíme tak jací jsme, na pohled bezvýznamnost může mít mnoho možností. Kniha "Obyčejný život" je plná myšlenek, které nutí k hluboké úvaze a přemýšlení. V dnešní těžké době potřebujeme takových schůzí více, proto sboru Renata Tyršová Zdar!

Marie Kopecká-Beals.

## Župa Severovýchodní

### SOKOL DETROIT.

Rok 1945 počat byl v naší jednotě nastolením nově zvolených činovníků ve schůzi 4. ledna. Br. Jos. Kočíš co starosta, br. Jos. Brumovský, místostarosta, br. Heřman Kopeček, účetním a br. Louis Teichman co vzdělavatel, jsou novými činovníky a jistě, že letošní rok očekáváti můžeme dobrou a úspěšnou činnost jednoty.

Jednota naše v šesté kampani prodeje válečných bondů zakoupila bondy za \$2,000.00 a celkem drží nyní bondů v ceně \$4,000.00. Bondy zakoupeny byly naším majetkovým výborem (ředitelným výborem) při podniku na dokončení kampaně konané 17. prosince v Cass Technical High School, kde naši cvičenci v počtu 9, cvičili na pestrém programu všech složek v Detroit. Přítomen byl ředitel prodeje válečných bondů v Michigan, p. Frank Isbey a naši cvičenci sklídili pěknou pochvalu za své výkony.

Poslední dobou uvítali jsme více našich členů-vojínů při návštěvě jejich rodin a našeho Národního Domu. Byli to mezi jinými, Corporal George Eisenstein, který po dvouleté službě v ledové Alašce nyní nalézá se v South Carolina, kde koná dobrou práci při výcviku vojínů co instruktor. Dále na návštěvě byl Henry Saidel, který je ve státu Mississippi a Jim Liška, který se nalézá až na Floridě.

Obdrželi jsme pak pozdravy od více našich členů na vojně, br. Zbořil zaslal 2 hezké dopisy z Evropy a br. Krček zaslal též zajímavý dopis. Br. Jos. Svoboda, Jos. Wimmer, Jim Levý a Jar. Kovařík též zaslali pozdravy.

Ve schůzi 4. ledna podána byla zpráva z Akademie spojené s Oslavou 30 let Nár. Domu 10. pros. Příjem byl \$503.80, vydání \$368.72, čistý výtěžek byl \$135.08. Polovic výtěžku \$67.54 věnována byla co dar jednoty do Victory Fund, zřízený zde Federací Českých Spolků. Sylvestrovský a novoroční podnik, pořádaný jednotou pro dobro naší

budovy se dobře vydařil. Ač návštěva byla o 220 menší (letos 680), podnik přinesl skoro tolik jako loni, kol \$760.00, což je velice hezký výtěžek.

S přáním všeho zdaru v novém roce

A. Beneš, dopisovatel.

### TĚLOCVIČNÁ AKADEMIE CLEVELANDSKÝCH SOKOLSKÝCH JEDNOT.

Největší společný podnik clevelandských sokolských jednot zimní sezony, konaný v neděli dne 21. ledna v České Národní Síni na Broadway, dopadl nadobyčejně dobře. Návštěva byla lepší než roku loňského a program byl mnohem hodnotnější — jak tomu nasvědčoval nesmírný tleskot za každým číslem. Br. O. K. Brychcín napsal o Akademii ve "Světě-Američanu" následující:

Clevelandské Sokolské Jednoty uspořádaly v neděli odpoledne krásnou tělocvičnou akademii v České Nár. Síni na Broadway, jež přes všechny obtíže dnešní doby válečné byla v každém ohledu zdařilou. Program zahájen byl Sokolskou hudbou, která zahrála americkou, českou a slovenskou hymnu za zpěvu přítomných, načež starosta župy br. Jan Tichý uvítal vřelými slovy četné návštěvníky, kteří nedbali ledem pokrytých ulic a v tak velikém počtu se dostavili. Poukázal na profídle řady mužstva, kteří stále odcházejí k vojsku a proto hlavní čísla akademie byly nuceny vyplnit ženy a dorost.

Po přestávce oznámil br. Tichý, že na akademii přijelo sedm sokolic z Detroit a poukázal na četné vojenské a námořní uniformy přítomných členů, kteří přišli se mezi bratry a sestry pobaviti. Mezi nimi se nacházel bývalý náčelník Sokola Tyrš, br. Jiroušek, dále jsme se shledali po delší době s br. V. Hanáčkem, br. V. Vasilkou a přítomno bylo i mnoho jiných, jichž jména jsme neznali. Br. Tichým byl představen čsl. konsul p. Jos. Nový, který poukázal na důležité poslání Sokola, který od svého založení soustavně tvořil.

"Cvičení, jak se nám jeví v každoročních přehlídkách sokolských jednot a zvláště pak v sokolských sletech, neznamenají práci jednoho roku nebo několika let. Každé to cvičení at' již prostné neb na náradí, znamená dlouholetý vývoj a je součástíku systému, který byl pečlivě budován, opravován a zdokonalován.

"Když Tyrš v letech šedesátých zakládal Sokola, studoval gymnastiku od základu a neomezil se na praktické zkušenosti, kterých před tím nabyl jako učitel tělocviku.

Šel na věc nejen prakticky, nýbrž i teoreticky. Jako doktor filosofie a lékař studoval různé teorie mezi nimi i Darwinovu. Přišel k přesvědčení, že Češi nemohou obstát ve své exponované geografické a politické situaci, nebudou-li v boji o existenci vybaveni co nejlépe. Život je boj a slabší v něm podlehne. Velikost myšlenky sokolské je v tom, že tato zásada nevedla k výchově silných jedinců jak to kázal Nietzsche, nýbrž k demokratické výchově nejširších vrstev na poli fyzickém i duševním.

"Sokolská výchova hledí každého Sokola a Sokolku obeznámiti a vycvičiti pokud možno v nejširších oborech tělesné a duševní činnosti.

"Tyto poznatky uplatňuje ve svém vývoji i sokolský tělocvik. Všestrannost sokolské výchovy ukázala však svoji užitečnost i za této války, ačkoli většina čl. Sokolů je v tom velkém koncentračním táboře, kterému Němci říkají "Protektorát".

"Poslední sokolský slet v 1938 byl manifestací úzké souvislosti čl. armády se Sokolstvem. Náčelník čl. Sokolstva Dr. Klinger byl zároveň důležitým činitelem v min. nár. obrany. I zde v Americe hraje za nynějšího válečného úsilí Sokolstvo velkou roli.

"Činnost amerického Sokola nebyla Americe neznáma. Mnoho pochval a cen dostaly amer. jednoty již před válkou od Americké Atletické Unie. Při tělesných zkouškách zdatnosti mnoho jednot a jednotlivců, mužů i žen, bylo veřejně komentováno.

"Nejlepším důkazem jak Sokolstvo je významné pro zdejší národní pohotovost a výchovu brannosti je to, že v amer. armádě je řada Sokolů ve funkci armádních instruktorů tělocviků. Jeden v nich dli dnes mezi námi. Víte jaké požadavky se v nynější válce kladou na vojáka? Harmonický a všestranný tělesný výcvik, duševní pohotovost, která podmiňuje pohotovost tělesnou a ovšem naprostá disciplinovanost.

"Disciplinovanost z přesvědčení, nikoli vynucena. To je ta sokolská a zároveň demokratická. Sokol je instituce dobrovolná. Sokol se nutit nedá. Ani v Československu obsazeném Němci. Když Hitler tam potlačil sokolské jednoty, podal tím jen důkaz, že chce zničit náš národ. Ale nepodal tím důkaz, že zmizel sokolský duch našeho národa."

Sokolstvo není majetkem některé třídy nebo stavu, ale náleží celému národu bez rozdílu. Jest žádoucí, aby celý národ prošel školou sokolskou, aby se v tělocvičnách jeho všechna mládež bez rozdílu stavu, povolání i pohlaví odchovala pro budoucí

život, aby tam upevnila zdraví své, síly a schopnosti a tak vyrůstala v zdárné plémě na ochranu a povznesení vlasti.

Program akademie sestával z jedenácti čísel, takže to nebyla žádná dlouhá tasebnice, která by návštěvníky unavovala, neboť i to pěkné, je-li toho moc, se omrzí a diváka unaví. Kdo byl snad návštěvník při nedělní akademii, byli snad návštěvníci, jichž dlaně asi pálily od ustavičného tleskání, neb každé číslo strhovalo k bouři potlesku.

Zahajujícím číslem byla "nová prostná", provedená dorostenkami Sokola Tyrš pod vedením ses. Vlasty Šebkové, těžká a složitá a rovněž velikou pestrostí se vyznačovaly "skupiny v kruhu" předvedené dorostenci Sokola Tyrš pod řízením br. Josefa Stříbrného.

Ženy Sokola Cleveland cvičily rej pod vedením ses. Emily Hochové a br. Fr. Pliska řídil cvičení dorostenců na bradlech a ses. Vlasta Šebková vedla ženy při cvičení na bradlech s povýšenou žerdí. Po kratší přestávce cvičili muži hrazdu pod vedením br. F. Krátkého.

Následovalo cvičení žen Sokola Nová Vlast "nové směry", jež řídili ses. Elsie Paul a ses. Julia Stříbrná předvedla se ženami Sokola Tyrš "tanec cikánek".

Za vedení br. Fr. Krátkého cvičili muži "amsterodámská prostná" a program zakončily ženy Sokola Čech-Havlíček, které pod řízením ses. Boženy Černé cvičily "sněhurky".

Program akademie vedli župní náčelník br. Frank Krátký a župní náčelnice sestra Vlasta Šebková.

Bylo by těžko říci, které číslo se více líbilo a soudě dle stálého potlesku možno říci, že všechna byla návštěvníky s nadšením přijata. Bylo to odpoledne krásné ztrávené, na které vzpomínka tak brzy nevymizí z paměti návštěvníků.

Při cvičení vyznamenala se sesílená sokolská kapela, jež přičinila se o zdar a bezvadné provedení jednotlivých čísel a později účinkovala též při tanci pod řízením V. Žižky.

Při akademii obsazen byl krásný veliký koš, naplněný "všelijakou dobrotou", z čehož výtěžek bude věnován do "poválečného fondu" bratří a sester, kteří jsou v branné moci naší vlasti.

\*\*\*\*\*  
**BUY U. S. WAR BONDS  
 AND STAMPS!**  
 \*\*\*\*\*

# ADRESÁŘ AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

## AOS. A JEJÍ ODBORY:

**Předsednictvo AOS.** Schůze poslední pondělí v měsíci. Starosta: Karel M. Prchal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.; jednatel: Václav Konečný, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.; náměstkové: Jar. J. Zmrhal, Jos. Sýkorová; pokladník: Jos. Falta.

**Peněžní poukázky, at' už Money Orders anebo žeky, bud' teč vystavovány na jméno AMERICAN SOKOL UNION;** k osobním čekům nutno připojit 10c v poštovních známkách na změnu. Adresa na všechny zaslíky pro Předsednictvo AOS.: American Sokol Union, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

**Názeľnictvo AOS.** Názeľník: Jarka Jelínek, 1412 W. 18th St.; názeľnice: Kate Danko, 4955 Henderson Ave.; jednatelka: Hilda Jelínková, 1412 W. 18th St., Chicago, Ill.

**Ústřední vzděl. sbor A. O. S.** Schůze 3. pondělí v měsíci v úřadovně Výk. výboru. Předseda: Jar. J. Zmrhal, 2426 S. Sawyer Ave., Chicago 23, Ill.; vzdělavatel: Jarka Kořař, 3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

**Ústřední věstník "Sokol Americký".**—Redaktor: Jarka Kořař, 3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

## ŽUPA VÝCHODNÍ, NEW YORK, N. Y.

**Ústřední výbor.** Schůze třetí pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71st St., New York, N. Y. Starosta: Josef Gregor, 1317 First Ave., New York City; jednatel: Josef Kolman, 1194 Brook Ave., New York 56, N. Y.

**Názeľnictvo:** Názeľník Jos. Szama, 425 E. 69th St., N. Y. C.; názeľnice Anna Svátek, 44-09—25th Ave., Astoria 3, L. I., N. Y.

Dopisy, týkající se různých odborů, zasílány bud' teč na jednatele oněch výborů.

## ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ, CLEVELAND, O.

**Výkonný výbor župy Severovýchodní.** Starosta: Jan Tichý, 6114 Ridge Rd.; jednatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Schůze 2. sobotu v měsíci v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave.

**Názeľnictvo mužů:** Názeľník: Frank Krátký; jednatel: Fr. Kunášek, 3438 W. 98th St. Schůze konají se poslední pondělí v měsíci v 8 hod. večer v sokolovně na Wendell Avenue.

**Názeľnictvo žen:** Schůze každé 2. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave. Názeľnice: Vlasta Šebková, 3539 Hildana Road; místonázeľnice: Ann Škoda a Eliška Pešková; vedoucí dorostenek: Cecilie Antoř; vedoucí žákyň: Máňa Šíma; vedoucí her a jednatelka: Vivian Laclna, 3241 W. 44th St.

**Vzdělávací sbor župy Severovýchodní:** Vzdělavatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Župní orgán, "Věstník sokolské župy Severovýchodní", měsíčník, 15501 Broadway, Bedford, Ohio. Redaktor: Voltair H. Žižka, 3472 W. 126th St., Cleveland, O.

## ŽUPA STŘEDNÍ, CHICAGO, ILL.

**Ústřední výbor:** Schůze každou 3. středu v měsíci v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Starosta: Břetislav Vanek, 5445 S. Kedzie Ave.; náměstka: Mařka Radvanovská; jednatelka: Clara Štichová, 1438 S. 61st St., Cicero, Ill.; pokladník: Jos. Brouk, 2345 S. 56th Ave., Cicero, Ill.

**Názeľnictvo župy Střední** koná schůze každou první středu v měsíci v 8 hodin večer v Sokole

Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Názeľník: Joseph Regner, 2522 S. Hamlin Ave.; I. místonázeľník: Ed. Linhart, 2424 S. 56th Ave., Cicero, Ill.; II. místonázeľník: George Kaláš, 2545 S. Hamlin Ave., Chicago, Ill.; jednatel: Frank Vorel, 1342 S. 61st Ave., Cicero, Ill. Členové názeľnictva:

**Názeľnictvo žen župy Střední:** Schůze se konají každý 2. pátek v měsíci v 8 hodin večer, v Sokole Chicago. Názeľnice: May Konečná, 1833 S. 56th St., Cicero, Ill.; I. místonázeľnice a vedoucí dorostenek: Lillian Šrámková, 3212 S. Harding Ave.; II. místonázeľnice a vedoucí žactva: Zdeňka Tintěra, 2111 S. 59th St., Cicero, Ill.; zapísovatelka: Máňa Jeníček, 3423 S. Euclid Ave., Berwyn, Ill. Členky názeľnictva: Marie Fuka, Irene Marek, Mildred Svoboda, Bobbie Růžička, Rose Lejhaneč, Blanche Tuma, Violet Doubek, Eleanor Navrátil.

**Vzdělávací sbor župy Střední:** Předseda:

## ŽUPA ZÁPADNÍ, OMAHA, NEB.

**Ústřední výbor** koná své schůze každé druhé pondělí v 8 hodin večer v síni Těl. Jed. Sokol Omaha, S. 13th St., Omaha, Neb. Starosta: Š. Rokůsek, 1932 S. 16th St.; jednatel: Jos. Tománek, 1708 "B" St., Omaha, Neb.

**Názeľnictvo.** Názeľník: Fr. Kopecký, 2401 "Q" St.; názeľnice: Frances Hulač, 5324 Seward St. Schůze 1. středu v měsíci večer.

**Vzdělávací sbor:** Š. Rokůsek, 1932 S. 16th St., předseda.

## ŽUPA SEVERNÍ, ST. PAUL, MINN.

**Ústřední výbor:** Schůze každý první pátek v měsíci v síni Č.S.P.S. v 8 hod. večer v St. Paul. Starosta: Josef Pavlíček, 1767 Juliet Ave., St. Paul 5, Minn.; jednatel: Frank R. Vaněk, 1245 Lincoln Ave., St. Paul; názeľník: Frank Varner, 989 Scheffer Ave., St. Paul; názeľnice: Mildred Pleva, 487 St. Clair St.; vzdělávací odbor: Marie Svanhauser, 957 Scheffer St.

## ŽUPA JIŽNÍ, DALLAS, TEXAS.

**Ústřední výbor** v Dallas, Tex.: Starosta Ben Převrátil, 7923 Dayton Ave.; jednatel Anton Kos, 5731 Mercedes St.; pokladník: Will. A. Nesuda, 3522 Frank Ave. Schůze 4. pátek večer v Sokolovně na 3706 Carl St. Všechny dopisy zasílejte pouze na jednatele.

**Názeľnictvo:** Názeľník Josef Kos, Ennis Market, Ennis, Texas; názeľnice Mary Filipec, 3104 S. Boulevard., Dallas, Texas.

**Vzdělávací sbor:** Vzdělavatel Joseph Vytopil, Ennis, Tex., Fr. Rendl, 2022—2nd Ave., Dallas, Tex.

## ŽUPA PACIFICKÁ, SAN FRANCISCO, CAL.

**Ústřední výbor:** Starosta: Vojta Pláčil, 1212 Page St., San Francisco 17, Cal.; jednatel: Jos. Čížkovský, 650 Sanchez St. Schůze se konají v Sokol Hall, 739 Page St., každé 3. pondělí v měsíci v 8 hodin večer.

**Názeľnictvo.** Názeľník: F. Víšek, 1435 Thousand Oak Blvd., Albany, Cal.; názeľnice: O. Prince, 424 W. Almond St., Compton, Cal.

**Vzdělávací sbor:** Vzdělavatel a dopisovatel: Jose Čížkovský, 650 Sanchez St., San Francisco 14, Cal.